

รายงานข้อมูลสถานการณ์

ด้านความรุนแรงในครอบครัว

สำหรับการรายงานตามมาตรา 17

แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ

ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

ประจำปี 2559

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

คำนำ

รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2559 ซึ่งจัดทำโดยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นรายงานฉบับที่ 8 มีข้อมูลที่รวบรวมจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อมูลที่จัดเก็บจากพื้นที่ และข้อมูลภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th แม้ข้อมูลจะมาจากหลายแหล่ง การจัดเก็บข้อมูลตามภารกิจของแต่ละหน่วยงาน อาจมีความแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับฐานข้อมูล กลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลาการจัดเก็บ และปัจจัยอื่นๆ แต่ก็แสดงให้เห็นว่า แนวโน้มสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวยังมีความน่าเป็นห่วง

รายงานฉบับนี้ จัดทำขึ้นในช่วงที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีนโยบายเร่งด่วนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ซึ่งกระทรวงได้ดำเนินการขับเคลื่อนทั้งงานนโยบายและงานปฏิบัติเพื่อคุ้มครองช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาระบบกระบวนการทำงาน และระบบข้อมูลการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวในภาวะวิกฤติด้วย จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การปรับปรุงเชิงโครงสร้างระบบงาน รวมทั้งการมีนโยบายที่ชัดเจน จะเอื้อต่อการกำหนดมาตรการ กลไก การปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง และระบบฐานข้อมูลที่มุ่งเน้นการบูรณาการกับภาคีเครือข่ายมากยิ่งขึ้น เพื่อเสริมสร้าง ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานฉบับนี้จะช่วยสนับสนุนการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในทุกระดับ สามารถใช้อ้างอิงหรือเป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจ นำไปสู่การป้องกันและแก้ไขปัญหา ได้ครอบคลุมตรงกับความต้องการและความจำเป็นของพื้นที่หรือหน่วยงานในการลดความรุนแรงในครอบครัว รวมทั้งการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนการดำเนินงานต่อไป

(นายไมตรี อินทุสุต)

ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

กันยายน 2560

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
สารบัญตาราง	ค
สารบัญแผนภูมิ	ฉ
บทสรุปผู้บริหาร	ช
รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550	1
ส่วนที่ 1 รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ปี 2559	2
1) ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	3
2) สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร	9
3) สำนักงานแม่ กรุงเทพมหานคร	12
4) โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	13
5) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (Social Assistance Center) สำนักงานปลัดกระทรวง การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	14
6) บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน	17
7) สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์	17
8) มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี	18
9) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์	19
10) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ	20
11) มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล	23
12) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว	24
ส่วนที่ 2 รายงานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัวตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550	33
1) ข้อมูลจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง	33
2) ข้อมูลตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	40
3) ข้อมูลบันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครอง ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (แบบ คร. 6)	43
ส่วนที่ 3 บทวิเคราะห์สถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว และข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงในครอบครัว และแนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัว พ.ศ. 2550	45
เอกสารอ้างอิง	50

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงจำนวนเด็กและสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้	3-4
2	แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงจำแนกตามเพศที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้	4
3	แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงจำแนกตามสัญชาติที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้	5
4	แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงจำแนกตามระดับอายุที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้	5
5	แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงจำแนกตามประเภทของการกระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้	6
6	แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงจำแนกตามประเภทผู้กระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้	7
7	แสดงจำนวนผู้ที่ถูกกระทำความรุนแรงจำแนกตามปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการกระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้	8
8	แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร	9-10
9	แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงจากบุคคลนอกครอบครัวที่เข้ารับบริการของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก และสตรีตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร	11
10	แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่จัดเก็บข้อมูลโดยศูนย์บริการสาธารณสุข สังกัดสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร	12
11	แสดงจำนวนบุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการจากโรงพยาบาลตำรวจจำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ	13
12	แสดงจำนวนบุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการจากโรงพยาบาลตำรวจแบ่งตามช่วงอายุ	13-14
13	แสดงสถานที่ที่ผู้รับบริการประสบเหตุการณ์กระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการจากโรงพยาบาลตำรวจ	14
14	แสดงจำนวน สตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่ขอรับบริการจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม	15
15	แสดงจำนวน สตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการที่ถูกกระทำความรุนแรงนอกครอบครัว ที่ขอรับบริการจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม	15-16
16	แสดงจำนวนผู้ที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว ที่เข้ารับบริการในบ้านพักเด็กและครอบครัว ในช่วงเดือนมกราคม - ธันวาคม 2559	17
17	แสดงข้อมูลผู้ใช้บริการศูนย์บริการปรึกษา (Happy Line) สำนักสวัสดิการสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ในปี 2559	17-18
18	แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือของมูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรีระหว่างเดือนมกราคม - ธันวาคม 2559	18-19

สารบัญญัตราสาร (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
19	แสดงการให้ความช่วยเหลือจำแนกตามปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ตั้งแต่เดือน มกราคม – ธันวาคม 2559 ที่ขอรับบริการจากสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยฯ	19
20	แสดงการให้ความช่วยเหลือจำแนกตามประเภทการกระทำ ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ตั้งแต่เดือน มกราคม – ธันวาคม 2559 ที่ขอรับบริการจากสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยฯ	20
21	แสดงจำนวนผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามช่วงอายุและเพศ ที่รับบริการจากบ้านพักฉุกเฉิน สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ	20
22	แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามลักษณะการกระทำ ความรุนแรง ที่รับบริการจากบ้านพักฉุกเฉิน สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ	21
23	แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิด ความรุนแรงที่รับบริการจากบ้านพักฉุกเฉิน สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ	21
24	แสดงการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามการดำเนินการ ให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครอง ที่ขอรับบริการจากบ้านพักฉุกเฉิน สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ	22
25	แสดงลักษณะปัญหาความรุนแรงในครอบครัวของผู้ประสบปัญหาที่ขอรับบริการจากมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล	23
26	แสดงการจำแนกลักษณะความรุนแรงและจำนวนที่เกิดขึ้นกับผู้ประสบปัญหา ที่ขอรับบริการจากมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล	23-24
27	แสดงสาเหตุปัจจัยกระตุ้นก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัวที่เกิดขึ้นกับผู้ประสบปัญหา ที่ขอรับบริการจากมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล	24
28	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ปี 2553 – 2559 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้วีปไซต www.violence.co.th	25
29	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามประเภทเหตุการณ์ความรุนแรง ในครอบครัวจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้วีปไซต www.violence.in.th	27
30	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสาเหตุ จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้วีปไซต www.violence.in.th	28
31	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำ และผู้ถูกกระทำ จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้วีปไซต www.violence.in.th	29

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
32	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	30
33	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2559 จำแนกตามจังหวัดที่มีการบันทึกเหตุการณ์ไว้มากที่สุด 20 จังหวัดแรก จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	31-32
34	แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	34
35	แสดงประเภทของการกระทำความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2559 จำแนกตามเพศและอายุของผู้ถูกระทำที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	35
36	แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานอัยการสูงสุด	36
37	แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทสำนวนคดี สำนวนคดีชั้นพนักงานอัยการ และสำนวนคดีชั้นศาล ของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559	37
38	แสดงสถิติจำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา จำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้กระทำผิด และจำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้ถูกระทำ ของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559	38
39	แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา และความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกระทำของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559	39
40	แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานศาลยุติธรรม	40
41	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ที่เป็นคดีและไม่เป็นคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ระหว่าง ปี 2553 - 2559 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	41
42	แสดงจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัว ระหว่างปี 2553 -2559 ที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	42
43	แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2559 จากแบบ คร.6 จำแนกตามประเภทการให้ความช่วยเหลือ	43
44	แสดงช่วงอายุของผู้ได้รับความช่วยเหลือเบื้องต้นจากความรุนแรงในครอบครัว ปี 2559 ตามแบบ คร.6	44

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่		หน้า
1	แสดงจำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ระหว่างปี 2550 - 2559	4
2	แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงจำแนกตามประเภทผู้กระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้มากที่สุดใน 7 อันดับแรก	8
3	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อินเทอร์เน็ต www.violence.in.th	25
4	แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศ ระหว่างปี 2553 - 2559 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อินเทอร์เน็ต www.violence.in.th	26
5	แสดงจำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศ ระหว่างปี 2553 - 2559 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อินเทอร์เน็ต www.violence.in.th	26
6	แสดงสาเหตุการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ปี 2559 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อินเทอร์เน็ต www.violence.in.th	28
7	แสดงข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว ปี 2559 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อินเทอร์เน็ต www.violence.in.th	29
8	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ 5 อันดับแรก จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อินเทอร์เน็ต www.violence.in.th	31
9	แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	34
10	แสดงข้อมูลเปรียบเทียบกรณีร้องทุกข์และไม่ร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ ระหว่างปี 2553 - 2559 ที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	35
11	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เป็นคดีและไม่เป็นคดี ตามพระราชบัญญัติฯ ระหว่างปี 2553 - 2559 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อินเทอร์เน็ต www.violence.in.th	41

บทสรุปผู้บริหาร

การรายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2559 เป็นการนำเสนอภาพรวมการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวของประเทศเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานและภารกิจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเป็นไปตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานที่แสดงจำนวนคดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความรายงานต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อทราบปีละครั้ง โดยรายงานฉบับนี้มีเนื้อหาหลัก 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ในปี 2559 ที่รวบรวมจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ (1) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (2) สำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร (3) สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร (4) โรงพยาบาลตำรวจ (5) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (6) บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน (7) สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ (8) มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็ก และสตรี (6) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ (7) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนิตตามาตุ (8) มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล และ (9) ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้อินเทอร์เน็ต www.violence.in.th ของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จากข้อมูลที่รวบรวมดังกล่าว เป็นลักษณะการให้บริการความช่วยเหลือ การประสานความร่วมมือ หรือมีการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง

จากข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุข มีผู้เข้ารับบริการที่ศูนย์พึ่งได้ในโรงพยาบาล จำนวน 558 แห่ง จำนวนทั้งสิ้น 20,018 ราย ในจำนวนผู้เข้ารับบริการทั้งหมด มีผู้ที่ถูกกระทำ ความรุนแรงมากที่สุดเป็นเพศหญิง จำนวน 18,919 ราย (ร้อยละ 94.50) รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 1,079 ราย (ร้อยละ 5.40) และมีเพศทางเลือก ถูกกระทำ ความรุนแรง จำนวน 20 ราย (ร้อยละ 0.10) เฉลี่ยผู้ถูกกระทำ ความรุนแรง 55 ราย/วัน ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงจากหน่วยงานอื่น ๆ เช่น ข้อมูลจากสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร ตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัด 8 แห่ง มีผู้เข้ารับบริการศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีจำนวนทั้งสิ้น 1,157 ราย ในจำนวนนี้เป็นชาวไทย จำนวน 1,084 ราย โดยเป็นเด็กไทยอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 131 ราย อายุระหว่าง 15 -18 ปี จำนวน 95 ราย และเป็นสตรีไทยอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 858 ราย และในจำนวนผู้ถูกกระทำทั้งหมด มีชาวต่างชาติ จำนวน 73 ราย

และข้อมูลของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้อินเทอร์เน็ต www.violence.in.th แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติ ฯ โดยจำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ช่วงอายุ ประเภท สาเหตุ และสถานที่เกิดเหตุการณ์ เหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่บันทึกในปี 2559 มีจำนวนทั้งสิ้น 749 ราย ซึ่งจังหวัดที่มีการบันทึกในระบบมากที่สุด 5 จังหวัดแรก ได้แก่ ชุมพร แพร่ สุราษฎร์ธานี น่าน และพัทลุง ทั้งนี้ จังหวัดที่มีการรายงานจำนวนรายกรณีเข้ามา มาก เนื่องจากในจังหวัดมีทีมสหวิชาชีพที่เข้มแข็ง หรือมีเครือข่ายที่ร่วมให้การช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง บางจังหวัดมีการรายงานข้อมูลน้อย เนื่องจากมีเหตุการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นเป็นจำนวนน้อยจริง หรือมีเหตุการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก แต่ไม่มีการรายงานเข้าสู่ระบบ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความรุนแรงในครอบครัวตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ได้แก่ จำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่ง กำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ โดยเป็นข้อมูลที่รวบรวมจากหน่วยงานและแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

2.1 หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง 3 หน่วยงาน ได้แก่ (1) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่มีจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัวในปี 2559 ทั้งสิ้น 110 คดี จำนวนร้องทุกข์ 108 คดี ไม่ร้องทุกข์ 2 คดี มีการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวน 16 คำสั่ง การละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการ/วิธีการบรรเทาทุกข์ จำนวน 1 คำสั่ง และการยอมความชั้นสอบสวน จำนวน 8 คำสั่ง (2) สำนักงานอัยการสูงสุดมีคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวฯ จำนวน 165 เรื่อง เป็นคดีที่อัยการสั่งฟ้องต่อศาลจำนวน 154 คดี สั่งไม่ฟ้อง 4 คดี ส่วนคดีที่อัยการสั่งยุติคดีหรือยอมความจำนวน 7 เรื่อง และคดีที่เข้าสู่ชั้นศาล 24 เรื่อง ใช้มาตรการตามมาตรา 10 จำนวน 20 เรื่อง และยอมความจำนวน 4 เรื่อง และ (3) สำนักงานศาลยุติธรรมมีข้อมูลคดีฟ้องต่อศาลโดยตรง จำนวน 83 คดี

2.2 ข้อมูลคดีตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th บันทึกในปี 2559 ที่แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวทั้งที่เป็นคดีและที่ไม่เป็นคดี รวมถึงจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติฯ โดยจำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ช่วงอายุ ประเภท สาเหตุ และสถานที่เกิดเหตุการณ์ เหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวมีจำนวนเหตุการณ์ทั้งสิ้น 843 เหตุการณ์ เป็นคดี จำนวน 282 เหตุการณ์ และไม่เป็นคดี จำนวน 561 เหตุการณ์

2.3 ข้อมูลตามบันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือแบบ คร.6 ซึ่งบันทึกช่วงเดือนมกราคม - ธันวาคม 2559 มีการให้ความช่วยเหลือจำนวนทั้งสิ้น 1,932 ครั้ง ใน 1 รายการ อาจได้รับความช่วยเหลือมากกว่า 1 ครั้ง/ประเภท โดยจัดให้ผู้ถูกกระทำได้รับคำปรึกษาแนะนำจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์มากที่สุด คือจำนวน 548 ราย รองลงมาคือการเข้ารับเหตุและสอบถามผู้กระทำ/ผู้ถูกกระทำ จำนวน 443 ราย จัดให้ผู้ถูกกระทำเข้ารับการรักษาจากแพทย์ จำนวน 315 ราย ความช่วยเหลืออื่น ๆ จำนวน 314 ราย เช่น ใกล้เคียงทำบันทึกข้อตกลงระหว่างทั้งสองฝ่าย ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือ/ดำเนินการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ครอบครัว และให้คำแนะนำเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และการจัดให้ผู้ถูกกระทำร้องทุกข์ หากผู้ถูกกระทำประสงค์จะดำเนินคดีตามกฎหมายจำนวน 312 ราย

ส่วนที่ 3 บทวิเคราะห์สถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว และข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงในครอบครัว และแนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ในปี 2560 สำหรับข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงในครอบครัว ได้แก่ การสร้างความตระหนักให้สังคมในเรื่องความรุนแรงในครอบครัว การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพครอบครัว การพัฒนากลไก มาตรการกฎหมาย การส่งเสริมและพัฒนาเครือข่าย และการพัฒนาระบบการสื่อสารสังคมเพื่อลดความรุนแรง โดยข้อเสนอจากมาตรการดังกล่าวข้างต้น กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานในเรื่องการพัฒนาระบบงานต้นแบบในพื้นที่การบูรณาการทำงานร่วมกับหน่วยงานเครือข่าย การพัฒนาระบบการคุ้มครองช่วยเหลือ และการเสริมสร้างความตระหนักในปัญหาคความรุนแรง

รายงานข้อมูลสถานการณ์

ด้านความรุนแรงในครอบครัว

สำหรับการรายงานตามมาตรา 17

แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ

ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

ประจำปี 2559

รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มาตรา 17 กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานประจำปี เสนอต่อคณะรัฐมนตรี และรัฐสภาเพื่อทราบปีละครั้ง ดังนี้

- 1) จำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว
- 2) จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์
- 3) จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการ หรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล
- 4) จำนวนการยอมความ

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดทำรายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงดังกล่าว ได้จัดทำรายงาน เสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภามาแล้วรวม 7 ฉบับ ได้แก่ รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรง ในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2551 - 2552 2553 2554 2555 2556 2557 และ 2558 ตามลำดับ สำหรับรายงานฉบับนี้เป็นฉบับที่ 8 ประกอบด้วยเนื้อหา 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ปี 2559 ซึ่งรวบรวมจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 2 รายงานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2559 ได้แก่

- ข้อมูลจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ ซึ่งรวบรวมจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และสำนักงานศาลยุติธรรม

- ข้อมูลตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ที่แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวทั้งที่เป็นคดี และที่ไม่เป็นคดี รวมถึงคดีที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ซึ่งรวบรวมจากศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำรุนแรงในครอบครัวทั่วประเทศ

- ข้อมูลตามบันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือแบบ คร.6 ซึ่งบันทึกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำรุนแรงในครอบครัวทั่วประเทศ

ส่วนที่ 3 บทวิเคราะห์สถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว และข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวและแนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

ส่วนที่ 1

รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ปี 2559

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้ดำเนินการรวบรวมและประมวลข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ในปี 2559 จากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

- 1) ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- 2) สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร
- 3) สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร
- 4) โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- 5) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- 6) บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน
- 7) สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์
- 8) มูลนิธิพัฒนาหลักสูตรเพื่อเด็กและสตรี
- 9) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์
- 10) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ
- 11) มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล
- 12) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

ซึ่งแต่ละหน่วยงานมีระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูลแตกต่างกัน บางหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลเป็นช่วงปีงบประมาณ (ตุลาคม 2558 – กันยายน 2559) และบางหน่วยงานจัดเก็บเป็นรายปี (มกราคม – ธันวาคม 2559) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

สำนักบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้รายงานข้อมูลสถิติเด็กและสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงและเข้ารับบริการศูนย์พึ่งได้ตามโรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 558 แห่ง ในช่วงเดือนตุลาคม 2558 - กันยายน 2559 (ข้อมูล ณ วันที่ 23 ธันวาคม 2559) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนเด็กและสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้

ปี	โรงพยาบาล (แห่ง)	เด็กที่ ถูกกระทำรุนแรง (ราย)	จำนวนสตรีที่ ถูกกระทำรุนแรง (ราย)	จำนวนเด็กและ สตรี (ราย)	เฉลี่ยการถูก ทำร้าย (ราย/วัน)
2550	250	9,598	9,469	19,067	52
2551	582	13,036	13,595	26,631	73
2552	617	12,359	11,140	23,499	64
2553	750	13,190	12,554	25,744	70

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนเด็กและสตรีที่ถูกกระทำรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ (ต่อ)

ปี	โรงพยาบาล (แห่ง)	เด็กที่ ถูกกระทำรุนแรง (ราย)	จำนวนสตรีที่ ถูกกระทำรุนแรง (ราย)	จำนวนเด็กและ สตรี (ราย)	เฉลี่ยการถูก ทำร้าย (ราย/วัน)
2554	578	11,491	11,074	22,565	62
2555	507	9,703	10,869	20,572	56
2556	631	19,229	12,637	31,866	87
2557*	426	6,333	7,666	13,999	38
2558	523	10,712	13,265	23,977	66

- หมายเหตุ : 1. * เนื่องจากในปีงบประมาณ 2557 มีการใช้โปรแกรม OSCC Application ควบคุม ทำให้สถิติในปีงบประมาณ 2557 มีความเคลื่อนไหวและมีจำนวนตัวเลขต่ำกว่าปกติ*
2. ปัจจุบันมีการขยายบริการศูนย์พึ่งได้ให้ครอบคลุมโรงพยาบาลทุกแห่งในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง สาธารณสุข จำนวน 896 แห่ง (โรงพยาบาลศูนย์ (รพศ.)/โรงพยาบาลทั่วไป (รพท.) = 116 แห่ง และ โรงพยาบาลชุมชน (รพช.) = 780 แห่ง)

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำรุนแรงจำแนกตามเพศที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้

ปี	จำนวนโรงพยาบาล (แห่ง)	เพศผู้ถูกกระทำรุนแรง (ราย)			รวม (ราย)	เฉลี่ยการถูกทำร้าย (ราย/วัน)
		เพศชาย	เพศหญิง	เพศทางเลือก		
2559	558	1,079	18,919	20	20,018	55

ที่มา : สำนักบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ณ วันที่ 23 ธันวาคม 2559

แผนภูมิที่ 1 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ระหว่างปี 2550 - 2559 (หน่วย : ราย)

ปีงบประมาณ

จากตารางที่ 1 - 2 และแผนภูมิที่ 1 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำ ความรุนแรงจำแนกตามเพศที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ เนื่องจากปีงบประมาณ 2559 มีการปรับปรุงโปรแกรมระบบรายงานเด็กและสตรีที่ถูกระทำ ความรุนแรงให้ครอบคลุมกลุ่มผู้รับบริการ ได้แก่ กลุ่มเพศหญิง กลุ่มเพศชาย และกลุ่มเพศทางเลือก และได้เปลี่ยนชื่อระบบรายงาน จากเดิมเป็น “ระบบรายงานการช่วยเหลือผู้ถูกระทำ ความรุนแรงและผู้ที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์” โดยเปิดให้บันทึกข้อมูลเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2559 ในปี 2559 มีผู้เข้ารับบริการที่ศูนย์พึ่งได้ จำนวน 20,018 ราย หรือ 55 ราย/วัน ในจำนวนนี้ ผู้ถูกระทำ ความรุนแรงมากที่สุด เป็นเพศหญิง จำนวน 18,919 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.50 รองลงมาเป็นเพศชายจำนวน 1,079 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.40 และเพศทางเลือก จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.10

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำ ความรุนแรงจำแนกตามสัญชาติที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้

สัญชาติ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ไทย	19,463	97.23
ต่างชาติ/ต่างด้าว	555	2.77
รวม	20,018	100.00

ที่มา : สำนักบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ณ วันที่ 23 ธันวาคม 2559

จากตารางที่ 3 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำ ความรุนแรงจำแนกตามสัญชาติที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ จำนวน 20,018 ราย มีสัญชาติไทย จำนวน 19,463 ราย คิดเป็นร้อยละ 97.23 และเป็นต่างชาติ/ต่างด้าว จำนวน 555 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.77

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำ ความรุนแรงจำแนกตามระดับอายุที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้

ระดับอายุ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	อันดับ
ไม่เกิน 6 ปี	853	4.26	6
6 ปี - ไม่เกิน 10 ปี	833	4.16	7
10 ปี - ไม่เกิน 15 ปี	4,863	24.29	1
15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี	3,299	16.48	3
18 ปี - ไม่เกิน 25 ปี	2,902	14.50	4
25 ปี - ไม่เกิน 45 ปี	4,570	22.83	2
45 ปี - ไม่เกิน 60 ปี	2,193	10.96	5
60 ปี ขึ้นไป	505	2.52	8
รวม	20,018	100.00	

ที่มา : สำนักบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ณ วันที่ 23 ธันวาคม 2559

จากตารางที่ 4 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำ ความรุนแรงจำแนกตามระดับอายุที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ จำนวน 20,018 ราย ใน 3 อันดับแรก พบว่า ระดับอายุ 10 ปี - ไม่เกิน 15 ปี ถูกกระทำ ความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 4,863 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.29 รองลงมา คือ อายุ 25 ปี - ไม่เกิน 45 ปี จำนวน 4,570 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.83 และระดับอายุ 15 ปี - ไม่เกิน 18 ปี จำนวน 3,299 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.48 ทั้งนี้ มีจำนวนเด็กถูกระทำ ความรุนแรง (0 - ไม่เกิน 18 ปี) จำนวน 9,848 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.20 จากยอด 20,018 ราย

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงจำแนกตามประเภทของการกระทำความรุนแรง
ที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้

ประเภทของการกระทำความรุนแรง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ทางร่างกาย	10,058	44.84
ทางเพศ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) (ใน 1 การกระทำความรุนแรงมี มากกว่า 1 ประเภท)	10,288	45.86
- โดยสมัครใจ	4,376	
• เด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี	2,542	
• บุคคลอายุ 15 ปีขึ้นไป แต่ไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์	1,834	
- โดยไม่สมัครใจ	5,912	
• กระทำซ้ำเรา	5,061	
• กระทำอนาจาร	851	
ทางจิตใจ	1,338	5.96
การละเลยทอดทิ้ง	301	1.34
ล่อลวง/บังคับแสวงหาประโยชน์	448	2.00
รวม	22,433	100.00

หมายเหตุ : การพัฒนาฐานข้อมูลตั้งแต่ปี 2545 – 2547 แบ่งประเภทความรุนแรงต่อเด็กและสตรีออกเป็น 4 ประเภท คือ ความรุนแรงทางด้านร่างกาย จิตใจ เพศ และด้านสังคม ต่อมาในปี 2548 เปลี่ยนด้านสังคมเป็นการถูกละเลยทอดทิ้ง และได้เพิ่มความรุนแรงเป็น 5 ประเภท ในปี 2551 โดยเพิ่ม การล่อลวงบังคับแสวงหาผลประโยชน์

ที่มา : สำนักบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ณ วันที่ 23 ธันวาคม 2559

จากตารางที่ 5 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงจำแนกตามประเภทของการกระทำความรุนแรง
ที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ รายละเอียดมีดังนี้

1. ถูกกระทำทางร่างกาย จำนวน 10,058 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.84
2. ถูกกระทำทางเพศ จำนวน 10,288 ราย (ใน 1 การกระทำความรุนแรงมีมากกว่า 1 ประเภท)
คิดเป็นร้อยละ 45.86 ซึ่งถูกกระทำทางเพศ ดังนี้
 - โดยสมัครใจ จำนวน 4,376 ราย ในจำนวนนี้ เป็นเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 2,542 ราย
และบุคคลอายุ 15 ปีขึ้นไป แต่ไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ จำนวน 1,834 ราย
 - โดยไม่สมัครใจ จำนวน 5,912 ราย ในจำนวนนี้ ถูกกระทำซ้ำเรา จำนวน 5,061 ราย และ
ถูกกระทำอนาจาร จำนวน 851 ราย
3. ถูกกระทำความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 1,338 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.96
4. ถูกละเลยทอดทิ้ง จำนวน 301 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.34
5. ถูกล่อลวง/บังคับแสวงหาประโยชน์ จำนวน 448 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.00

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงจำแนกตามประเภทผู้กระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้

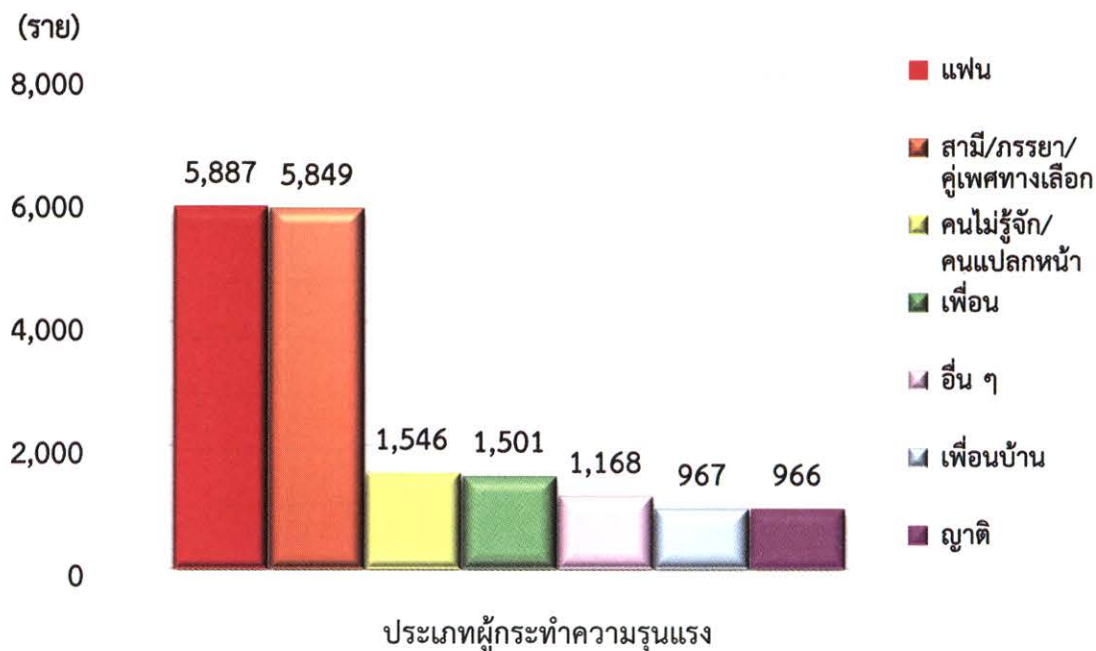
ลำดับ	ประเภทผู้กระทำ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1	พ่อ	452	2.25
2	แม่	224	1.12
3	พี่น้อง	359	1.80
4	ญาติ	966	4.81
5	พ่อบุญธรรม/แม่บุญธรรม	40	0.20
6	พ่อเลี้ยง/แม่เลี้ยง	273	1.36
7	ลูกสาว/ลูกชาย/ลูกเลี้ยง	326	1.62
8	ผู้ดูแล/ผู้อุปการะ	102	0.51
9	แฟน	5,887	29.34
10	สามี/ภรรยา/คู่เพศทางเลือก	5,849	29.15
11	เพื่อน	1,501	7.48
12	เพื่อนร่วมงาน	204	1.02
13	เพื่อนบ้าน	967	4.82
14	ครู	75	0.37
15	นายจ้าง	83	0.41
16	พระ/นักบวช	45	0.22
17	คนไม่รู้จัก/คนแปลกหน้า	1,546	7.70
18	อื่น ๆ	1,168	5.82
รวม		20,067	100.00

หมายเหตุ : ใน 1 เหตุการณ์ความรุนแรงมีผู้กระทำความรุนแรงมากกว่า 1 คน

ที่มา : สำนักบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ณ วันที่ 23 ธันวาคม 2559

แผนภูมิที่ 2 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงจำแนกตามประเภทผู้กระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้มากที่สุด 7 อันดับแรก (หน่วย : ราย)

ตารางที่ 6 และแผนภูมิที่ 2 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงจำแนกตามประเภทผู้กระทำความรุนแรง จำนวน 20,067 ราย ซึ่งใน 1 เหตุการณ์ความรุนแรงมีผู้กระทำความรุนแรงมากกว่า 1 คน พบว่า แฟนกระทำความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 5,887 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.34 รองลงมา คือ สามี/ภรรยา/คู่เพศทางเลือก จำนวน 5,849 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.15 และคนไม่รู้จัก/คนแปลกหน้า จำนวน 1,546 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.70 เพื่อน จำนวน 1,501 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.48 อื่น ๆ จำนวน 1,168 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.82 เพื่อนบ้าน จำนวน 967 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.82 และญาติ จำนวน 966 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.81

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนผู้ที่ถูกกระทำความรุนแรงจำแนกตามปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการกระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้

ปัจจัยกระตุ้น	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
สาร/สิ่งกระตุ้น (สุรา/สารเสพติด/สื่อลามก)	5,669	24.81
สัมพันธ์ภาพในครอบครัว	7,107	31.10
สภาพแวดล้อม	6,936	30.36
ปัญหาเศรษฐกิจ	560	2.45
ปัญหาสุขภาพกาย	87	0.38
ปัญหาสุขภาพจิต	1,062	4.65
อื่น ๆ	1,429	6.25
รวม	22,850	100.00

- หมายเหตุ :** - ใน 1 เหตุการณ์การกระทำความรุนแรงมีปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการกระทำความรุนแรงมากกว่า 1 ปัจจัย
- ได้มีการปรับปรุงโปรแกรมฐานข้อมูลในปี 2551 และในปี 2552 ได้ปรับคำนิยามและจัดกลุ่มผู้กระทำความรุนแรงรวมทั้งสาเหตุ/ปัจจัยของการกระทำความรุนแรงต่อเด็กและสตรี ให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น โดยแบ่งสาเหตุ/ปัจจัยของการกระทำความรุนแรงออกเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ 7 กลุ่ม ได้แก่
 1. การใช้สาร/สิ่งกระตุ้น ได้แก่ การดื่มสุรา และการใช้สารเสพติด และสื่อลามก
 2. สัมพันธภาพในครอบครัว ได้แก่ การนอกใจ ทะเลาะ หึงหวง ฯลฯ
 3. สภาพแวดล้อม ได้แก่ ความใกล้ชิด โอกาสเอื้ออำนวย
 4. ปัญหาเศรษฐกิจ ได้แก่ ปัญหาความยากจน การว่างงาน
 5. ปัญหาสุขภาพกาย ได้แก่ การเจ็บป่วยเรื้อรัง ความพิการทางด้านร่างกาย ฯลฯ
 6. ปัญหาสุขภาพจิต ได้แก่ ความเครียด การเจ็บป่วยด้วยโรคทางจิตเวช
 7. อื่น ๆ เช่น การมีเพศสัมพันธ์โดยความสมัครใจของวัยรุ่น (พ่อแม่ต้องการแจ้งความ จึงส่งเด็กมาตรวจร่างกาย) เป็นต้น

ที่มา : สำนักบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ณ วันที่ 23 ธันวาคม 2559

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนผู้ที่ถูกกระทำความรุนแรงจำแนกตามปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการกระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ จำนวน 22,850 ราย ซึ่งใน 1 เหตุการณ์การกระทำความรุนแรง มีปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการกระทำความรุนแรงมากกว่า 1 ปัจจัย พบว่า สาเหตุของความรุนแรงจากสัมพันธภาพในครอบครัวมากที่สุด จำนวน 7,107 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.10 รองลงมา คือ สภาพแวดล้อม จำนวน 6,936 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.36 และสาร/สิ่งกระตุ้น (สุรา/สารเสพติด/สื่อลามก) จำนวน 5,669 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.81

2) สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร

สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้ารับบริการศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 8 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลกลาง โรงพยาบาลตากสิน โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ โรงพยาบาลหลวงพ่อทวีศักดิ์ ชุตินธโร อุทิศ โรงพยาบาลเวชการุณย์รัศมี โรงพยาบาลลาดกระบัง โรงพยาบาลราชพิพัฒน์ และโรงพยาบาลสิรินธร ในช่วงเดือนตุลาคม 2558 - กันยายน 2559 ดังนี้

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร

ถูกกระทำ	อายุ/เพศ										รวม	รวม ทั้งสิ้น	
	ต่ำกว่า 15 ปี				15 -18 ปี				18 ปีขึ้นไป				
	ชาย		หญิง		ชาย		หญิง		หญิง				
	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ			
ถูกทำร้ายร่างกาย													
- คู่สมรส	-	-	1	-	-	-	15	2	488	35	504	37	541
- บิดา	8	-	1	1	3	1	4	1	11	-	27	3	30
- บิดาเลี้ยง	2	-	1	-	-	1	2	1	2	-	7	2	9
- มารดา	2	-	4	1	-	-	2	-	1	1	9	2	11
- มารดาเลี้ยง	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	-	2
- ญาติ	7	-	4	-	-	-	8	-	57	2	76	2	78
- แฟน	-	-	3	2	-	-	32	-	170	1	205	3	208
- อื่นๆ	4	-	2	-	4	-	4	-	76	1	90	1	91
รวม	25	-	16	4	7	2	67	4	805	40	920	50	970

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก และสตรีตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร (ต่อ)

ถูกระทำ	อายุ/เพศ										รวม		รวมทั้งสิ้น
	ต่ำกว่า 15 ปี				15 -18 ปี				18 ปีขึ้นไป				
	ชาย		หญิง		ชาย		หญิง		หญิง				
	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ			
ถูกข่มขืนและหรือกระทำชำเรา													
- คู่สมรส	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	1	-	1
- บิดา	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	2	-	2
- บิดาเลี้ยง	-	-	3	-	-	-	-	-	-	-	3	-	3
- มารดา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- มารดาเลี้ยง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- ญาติ	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	2	-	2
- แฟน	-	-	6	-	-	-	7	-	-	1	13	1	14
- อื่นๆ	1	-	-9	1	-	-	1	1	6	-	17	2	19
รวม	1	-	22	1	-	-	8	1	7	1	38	3	41
ถูกอนาจาร													
- คู่สมรส	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- บิดา	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	1	-	1
- บิดาเลี้ยง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- มารดา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- มารดาเลี้ยง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- ญาติ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- แฟน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- อื่นๆ	-	-	4	-	-	-	-	-	-	-	4	-	4
รวม	-	-	5	-	-	-	-	-	-	-	5	1	5
ถูกละเลย/ทอดทิ้ง													
- คู่สมรส	1	-	2	-	1	-	-	-	-	-	4	-	4
- บิดา	18	2	20	2	-	-	1	-	-	-	39	4	43
- ผู้ปกครอง	11	2	7	2	2	-	2	-	2	-	24	4	28
- อื่นๆ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	30	4	29	4	3	-	3	-	2	-	67	8	75
ถูกทอดทิ้ง/กักขัง/หน่วงเหนี่ยว/ข่มขู่													
- คู่สมรส	-	-	-	-	-	-	1	1	16	5	17	6	23
- บิดา	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	1	-	1
- บิดาเลี้ยง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- มารดา	2	1	-	-	-	-	-	-	2	-	4	1	5
- มารดาเลี้ยง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- ญาติ	-	-	-	-	-	-	3	-	3	-	6	-	6
- แฟน	-	-	-	-	-	-	2	-	19	5	21	5	26
- อื่นๆ	-	-	-	-	1	-	-	-	4	-	5	-	5
รวม	2	1	1	-	1	-	6	1	44	10	54	12	66
รวมทั้งสิ้น	58	5	73	9	11	2	84	6	858	51	1,084	73	1,157

จากข้อมูลในตารางที่ 8 แสดงจำนวนเด็กและสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวและเข้ารับบริการของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร ในปี 2559 จำนวนทั้งสิ้น 1,157 ราย ในจำนวนนี้เป็นชาวไทย จำนวน 1,084 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.69 ของจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด โดยเป็นเด็กไทยอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 131 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.08 อายุระหว่าง 15 - 18 ปี จำนวน 95 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.76 และเป็นสตรีไทยอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 858 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.15 ของจำนวนคนไทยทั้งหมดที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว และในจำนวนผู้ถูกกระทำทั้งหมดมีชาวต่างชาติ จำนวน 73 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.31 ของจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด สำหรับประเภทของการถูกกระทำมากที่สุดใน 3 อันดับ ได้แก่ ถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 970 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.84 รองลงมา คือ ถูกทะเลาะ/ทอดทิ้ง จำนวน 75 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.48 และถูกทอดทิ้ง/ กักขัง/ หน่วงเหนี่ยว/ข่มขู่ จำนวน 66 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.70

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงจากบุคคลนอกครอบครัวที่เข้ารับบริการของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก และสตรีตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร

ถูกกระทำ	อายุ/เพศ										รวม		รวม ทั้งสิ้น
	ต่ำกว่า 15 ปี				15 - 18 ปี				18 ปีขึ้นไป				
	ชาย		หญิง		ชาย		หญิง		หญิง				
	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ			
ถูกทำร้ายร่างกาย													
- เพื่อน/คนรู้จัก	28	-	15	1	15	-	17	2	148	12	223	15	238
- คนแปลกหน้า	18	-	3	-	15	-	11	-	50	1	97	1	98
- นายจ้าง	-	-	-	-	-	-	3	-	8	-	11	-	11
รวม	46	-	18	1	30	-	31	2	206	13	331	16	347
ถูกข่มขืนและหรือกระทำชำเรา													
- เพื่อน/คนรู้จัก	2	-	13	-	-	-	5	-	15	-	35	-	35
- คนแปลกหน้า	-	-	3	-	-	-	1	-	3	-	7	-	7
- นายจ้าง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	2	-	16	-	-	-	6	-	18	-	42	-	42
ถูกอนาจาร													
- เพื่อน/คนรู้จัก	-	-	1	1	-	-	1	-	1	-	3	1	4
- คนแปลกหน้า	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- นายจ้าง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	-	-	1	1	-	-	1	-	1	-	3	1	4
ถูกทะเลาะ/ทอดทิ้ง													
รวม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ถูกทอดทิ้ง/กักขัง/หน่วงเหนี่ยว/ข่มขู่													
- เพื่อน/คนรู้จัก	3	-	1	-	-	-	1	-	-	-	5	-	5
- คนแปลกหน้า	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	1	-	1
- นายจ้าง	-	-	-	-	-	-	-	1	7	-	7	1	8
รวม	3	-	1	-	-	-	2	1	7	-	13	1	14
รวมทั้งสิ้น	51	-	36	2	30	-	40	3	232	13	389	18	407

จากข้อมูลในตารางที่ 9 แสดงจำนวนเด็กและสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงจากบุคคลนอกครอบครัว และเข้ารับบริการของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรี ตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร ในปี 2559 จำนวนทั้งสิ้น 407 ราย ในจำนวนนี้เป็นชาวไทย จำนวน 389 ราย เป็นเด็กไทย อายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 87 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.38 อายุระหว่าง 15 - 18 ปี จำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.20 และเป็นสตรีไทยอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 232 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.00 และในจำนวนผู้ถูกกระทำทั้งหมด มีชาวต่างชาติ จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.42

3) สำนักงานมาย กรุงเทพมหานคร

สำนักงานมาย กรุงเทพมหานคร ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้ารับบริการศูนย์บริการสาธารณสุข ที่อยู่ในสังกัดสำนักงานมาย กรุงเทพมหานคร ในช่วงเดือนตุลาคม 2558 - กันยายน 2559 ดังนี้

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่จัดเก็บข้อมูลโดยศูนย์บริการสาธารณสุข สังกัดสำนักงานมาย กรุงเทพมหานคร

ช่วงอายุ ผู้ถูกกระทำ (ปี)	ลำดับ	ลักษณะความรุนแรงที่เกิดขึ้น	การให้ความช่วยเหลือโดยสหวิชาชีพ			สถานที่ ประสาน ส่งต่อ
			ได้รับการคัดกรอง/ การรักษา โดย	การให้คำปรึกษา โดย	การประเมินความเสี่ยง ต่อการถูกกระทำซ้ำ โดย	
6 - 12	1	- ถูกทำร้ายร่างกาย (ตีแขน/ขา)	- พยาบาล	- นักสังคมสงเคราะห์	- นักสังคมสงเคราะห์	- OSCC
	2	- ถูกอนาจาร	- แพทย์	- นักสังคมสงเคราะห์	- นักสังคมสงเคราะห์	- OSCC รพ.เจริญกรุง
	3	- ถูกทำร้ายร่างกาย	- พยาบาล - นักสังคมสงเคราะห์	- นักสังคมสงเคราะห์	- นักสังคมสงเคราะห์	- สำนักงานเขต ทุ่งครุ
13 - 14	4	- ถูกปล่อยปละ ละเลย	- นักจิตวิทยา - ผู้ช่วยนักสังคม สงเคราะห์	- ผู้ช่วยนักสังคม สงเคราะห์	- นักสังคมสงเคราะห์	- OSCC
	5	- ถูกอนาจาร	- แพทย์ - พยาบาล - นักสังคมสงเคราะห์	- แพทย์	- ไม่ระบุ	- รพ.กล้วยน้ำไท (ตามสิทธิ์)
25 - 59	6	- ถูกทำร้ายร่างกาย ถูกตีที่ศีรษะ แตกมีเลือดออก	- พยาบาล	- พยาบาล	- แพทย์	- ไม่ระบุ
	7	- ถูกทำร้ายจิตใจ จากการใช้คำพูด	- พยาบาล	- พนักงานช่วยงาน ด้านสังคมสงเคราะห์	- พนักงานช่วยงานด้าน สังเคราะห์	- ไม่ระบุ
	8	- ถูกทำร้ายร่างกาย - อื่น ๆ ทำลายข้าว ของเครื่องใช้ ก่อความเสียหาย	- แพทย์ - นักสังคมสงเคราะห์	- นักสังคมสงเคราะห์	- ไม่ระบุ	- อื่น ๆ หน่วย ทหารประจำ ชุมชนจาก คสช.
	9	- ถูกปล่อยปละ ละเลย	- พยาบาล	- นักสังคมสงเคราะห์	- นักสังคมสงเคราะห์	- อื่น ๆ รพ.จุฬา
	10	- ถูกทำร้ายจิตใจ และข้าวของ	- พยาบาล	- พยาบาลจิตเวช	- พยาบาล	- OSCC
	11	- ถูกทำร้ายร่างกาย	- แพทย์ - พยาบาล	- พยาบาล	- แพทย์ - พยาบาล	- ไม่ระบุ

จากตารางที่ 10 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่จัดเก็บข้อมูล โดยศูนย์บริการสาธารณสุขที่อยู่ในสังกัดสำนักงานมาย กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้เข้ารับบริการที่ถูกกระทำความรุนแรง จำนวน 11 ราย อายุระหว่าง 6 - 59 ปี พบว่า ผู้ที่ถูกกระทำความรุนแรงมากที่สุดมีอายุระหว่าง 25 - 59 ปี

จำนวน 6 ราย รองลงมา มีอายุระหว่าง 6 – 12 ปี จำนวน 3 ราย และอายุระหว่าง 13 – 14 ปี จำนวน 2 ราย ลักษณะความรุนแรงที่เกิดขึ้น ได้แก่ การถูกทำร้ายร่างกาย ถูกอนาจาร ถูกปล่อยปละละเลย และถูกทำร้ายจิตใจ การให้ความช่วยเหลือโดยสภวิชาชีพ ได้แก่ การคัดกรอง/รักษาพยาบาล การให้คำปรึกษา การประเมินความเสี่ยงต่อการถูกกระทำซ้ำ โดย พยาบาล แพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ ผู้ช่วยนักสังคมสงเคราะห์ และพนักงานช่วยงานด้านสังคมสงเคราะห์ และประสานส่งต่อไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น OSCC โรงพยาบาล หน่วยทหารประจำชุมชน เป็นต้น

4) โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

โรงพยาบาลตำรวจ ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงที่เข้ารับบริการ โรงพยาบาลตำรวจ ในช่วงเดือนมกราคม – ธันวาคม 2559 ดังนี้

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนบุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการจาก โรงพยาบาลตำรวจ จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ

ความสัมพันธ์	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
สามี	91	78.45
ภรรยา	1	0.87
แม่/แม่เลี้ยง/แม่บุญธรรม	2	1.72
พ่อ/พ่อเลี้ยง/พ่อบุญธรรม	4	3.45
บุตรชาย	2	1.72
บุตรหญิง	-	-
บุคคลอื่น ๆ ในครอบครัว	9	7.76
ปู่ตา/ย่ายาย	-	-
ไม่ระบุ	7	6.03
รวม	116	100.00

หมายเหตุ : เฉพาะผู้ป่วยที่มารับบริการที่ศูนย์พึ่งได้/ชั้นสูตร รพ.ตำรวจ (ผู้ป่วยบางส่วนมาตรวจที่ห้องฉุกเฉิน แต่ไม่ได้มารับบริการที่ศูนย์พึ่งได้ต่อ)

จากตารางที่ 11 แสดงจำนวนบุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการจากโรงพยาบาลตำรวจ จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ จำนวน 116 ราย (เฉพาะผู้ป่วยที่มารับบริการที่ศูนย์พึ่งได้/ชั้นสูตร รพ.ตำรวจ ผู้ป่วยบางส่วนมาตรวจที่ห้องฉุกเฉิน แต่ไม่ได้มารับบริการที่ศูนย์พึ่งได้ต่อ) พบว่า สามีทำร้ายมากที่สุด จำนวน 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.45 รองลงมา คือ บุคคลอื่น ๆ ในครอบครัว จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.76 และพ่อ/พ่อเลี้ยง/พ่อบุญธรรม จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.45

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนบุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการจาก โรงพยาบาลตำรวจ แบ่งตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
แรกเกิด – 6 ปี	1	0.86	8
7 -12 ปี	2	1.72	6
13 - 17 ปี	4	3.45	5
18 - 30 ปี	47	40.51	1

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนบุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการจากโรงพยาบาลตำรวจแบ่งตามช่วงอายุ (ต่อ)

ช่วงอายุ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
31 - 40 ปี	40	34.50	2
41 - 50 ปี	13	11.21	3
51 - 60 ปี	7	6.03	4
61 ปี ขึ้นไป	2	1.72	6
รวม	116	100.00	

จากตารางที่ 12 แสดงจำนวนบุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว แบ่งตามช่วงอายุที่เข้ารับบริการจากโรงพยาบาลตำรวจ จำนวน 116 ราย ใน 3 อันดับแรก พบว่า บุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำมากที่สุดอยู่ในช่วงอายุ 18 - 30 ปี จำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.51 รองลงมา คือ อยู่ในช่วงอายุ 31 - 40 ปี จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.50 และช่วงอายุ 41 - 50 ปี จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.21 ของจำนวนบุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ตารางที่ 13 แสดงสถานที่ที่ผู้รับบริการประสบเหตุการณ์กระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการจากโรงพยาบาลตำรวจ

สถานที่เกิดเหตุ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	อันดับ
บ้านตนเอง	80	68.97	1
ห้องเช่า/ห้องพัก	20	17.24	2
ที่สาธารณะ	13	11.21	3
สถานที่ทำงาน	2	1.72	4
ร้านอาหาร/ผับ	1	0.86	5
รวม	116	100.00	

จากตารางที่ 13 แสดงสถานที่ที่ผู้รับบริการประสบเหตุการณ์กระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการจากโรงพยาบาลตำรวจ จำนวน 116 ราย ใน 3 อันดับแรก พบว่า สถานที่ที่ผู้รับบริการประสบเหตุการณ์กระทำความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด เกิดเหตุในบ้านตนเอง จำนวน 80 ราย คิดเป็นร้อยละ 68.97 รองลงมา คือ เกิดเหตุในห้องเช่า/ห้องพัก จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.24 และในที่สาธารณะ จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.21 ของจำนวนสถานที่ที่ผู้รับบริการประสบเหตุการณ์กระทำความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

5) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (Social Assistance Center) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ศูนย์ช่วยเหลือสังคม ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ที่ขอรับบริการจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม ในเดือนตุลาคม 2558 - กันยายน 2559 ที่ถูกกระทำความรุนแรงทั้งภายในและภายนอกครอบครัว จำนวน 2,334 ราย โดยเป็นความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 1,578 ราย และความรุนแรงนอกครอบครัว จำนวน 756 ราย รายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 14 แสดงจำนวน สตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว
ที่ขอรับบริการจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม

ปัญหา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
สตรี		
ถูกทำร้ายร่างกาย	686	
ล่วงละเมิด	8	
เบาะแสคำมุขย์	2	
ถูกระงับอำนาจ	2	
รวม	698	44.23
เด็กและเยาวชน		
ถูกทำร้าย	430	
ล่วงละเมิด	170	
เบาะแสคำมุขย์	6	
ทอดทิ้ง	105	
ถูกระงับอำนาจ	57	
รวม	768	48.67
ผู้สูงอายุ		
ถูกทำร้าย	89	
ล่วงละเมิด	2	
รวม	91	5.77
คนพิการ		
ถูกทำร้าย	19	
ล่วงละเมิด	2	
รวม	21	1.33
รวมทั้งสิ้น	1,578	100

ตารางที่ 15 แสดงจำนวน สตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการที่ถูกกระทำความรุนแรง
นอกครอบครัวที่ขอรับบริการจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม

ปัญหา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
สตรี		
ถูกทำร้ายร่างกาย	61	
ล่วงละเมิด	35	
เบาะแสคำมุขย์	35	
ถูกระงับอำนาจ	9	
รวม	140	18.51

ตารางที่ 15 แสดงจำนวน สตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ที่ถูกระทำความรุนแรงนอกครอบครัวที่ขอรับบริการจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม (ต่อ)

ปัญหา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เด็กและเยาวชน		
ถูกทำร้ายร่างกาย	137	
ล่วงละเมิด	292	
เบาะแสค้ำมนุษย์	119	
ถูกระทำอนาจาร	46	
รวม	594	78.57
ผู้สูงอายุ		
ถูกทำร้ายร่างกาย	7	
ล่วงละเมิด	2	
รวม	9	1.20
คนพิการ		
ถูกทำร้าย	4	
ล่วงละเมิด	8	
ถูกระทำอนาจาร	1	
รวม	13	1.72
รวมทั้งสิ้น	756	100

จากตารางที่ 14 และ 15 แสดงจำนวนสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ที่ถูกระทำความรุนแรงทั้งในครอบครัวและนอกครอบครัว สำหรับผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัวมีผู้ถูกระทำที่ขอรับบริการจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม จำนวน 1,578 คน โดยมีรายละเอียด ดังนี้ สตรี จำนวน 698 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.23 ซึ่งถูกระทำความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ การถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 686 ราย รองลงมา คือ ล่วงละเมิด จำนวน 8 ราย เบาะแสค้ำมนุษย์ และถูกระทำอนาจาร จำนวน 2 ราย เด็กและเยาวชน จำนวน 768 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.67 ถูกทำร้ายมากที่สุด จำนวน 430 ราย รองลงมา คือ ล่วงละเมิด จำนวน 170 ราย ทอดทิ้ง จำนวน 105 ราย และถูกระทำอนาจาร จำนวน 57 ราย ผู้สูงอายุ จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 5.77 มากที่สุด คือ ถูกทำร้าย จำนวน 89 ราย และ ถูกล่วงละเมิด จำนวน 2 ราย และผู้พิการ จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.33 มากที่สุด คือ ถูกทำร้าย จำนวน 19 ราย และถูกล่วงละเมิด จำนวน 2 ราย ตามลำดับ

สำหรับสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ที่ถูกระทำความรุนแรงนอกครอบครัวที่ขอรับบริการจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม (OSCC) จำนวน 756 คน โดยมีรายละเอียดดังนี้ สตรี จำนวน 140 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.51 ซึ่งถูกระทำความรุนแรงมากที่สุด คือ ถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 61 ราย รองลงมา คือ ล่วงละเมิด และเบาะแสค้ำมนุษย์ จำนวน 35 ราย และถูกระทำอนาจาร จำนวน 9 ราย เด็กและเยาวชน จำนวน 594 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.57 มากที่สุด ถูกล่วงละเมิด จำนวน 292 ราย รองลงมา คือ ถูกทำร้าย จำนวน 137 ราย เบาะแสค้ำมนุษย์ จำนวน 119 ราย และถูกระทำอนาจาร จำนวน 46 ราย ผู้สูงอายุ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20 ผู้สูงอายุถูกทำร้ายมากที่สุด จำนวน 7 ราย รองลงมา ถูกล่วงละเมิด จำนวน 2 ราย ผู้พิการ จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.72 ถูกทำร้ายมากที่สุด จำนวน 4 ราย ถูกระทำอนาจาร จำนวน 1 ราย ตามลำดับ

6) บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน

บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็ก สตรี ที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว ที่เข้ารับบริการในบ้านพักเด็กและครอบครัว ในช่วงเดือนมกราคม - ธันวาคม 2559 ดังนี้

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนผู้ที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการในบ้านพักเด็ก และครอบครัว ในช่วงเดือนมกราคม - ธันวาคม 2559

จำนวนตาม ช่วงอายุ (คน)	ปี พ.ศ. 2559												รวม (ราย)	ร้อยละ
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.		
อายุต่ำกว่า 18 ปี	3	12	3	7	2	6	7	4	2	11	10	3	70	50.36
อายุมากกว่า 18 ปี	4	7	6	8	9	6	4	4	4	7	4	6	69	49.64
รวมทั้งสิ้น	7	19	9	15	11	12	11	8	6	18	14	9	139	100.00

จากตารางที่ 16 แสดงจำนวนผู้ที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว ที่เข้ารับบริการบ้านพักเด็กและครอบครัว ในช่วงเดือนมกราคม - ธันวาคม 2559 จำนวนทั้งสิ้น 139 ราย พบว่า เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ถูกกระทำความรุนแรง จำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.36 และบุคคลที่ถูกกระทำความรุนแรงอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 69 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.64

7) สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ได้รายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาความรุนแรง ระหว่างเดือนมกราคม - ธันวาคม 2559 รายละเอียดมีดังนี้

ตารางที่ 17 แสดงข้อมูลผู้ใช้บริการศูนย์บริการปรึกษา (Happy Line) สำนักสวัสดิการ สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ในปี 2559

ลักษณะ ปัญหา	เดือน	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม ปัญหา
1. กฎหมาย		1	1	1	1	1	3	-	3	-	2	-	-	13
2. ครอบครัว		2	1	-	-	1	1	-	2	-	-	-	-	7
3. การประกอบอาชีพ		3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3
4. สุขภาพกาย		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5. สุขภาพจิต		-	1	-	1	-	1	1	-	1	1	-	1	7
6. การศึกษา		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7. หนี้สิน		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8. ความพิการ		-	2	-	1	-	1	-	-	1	1	-	-	6

ตารางที่ 17 แสดงข้อมูลผู้ใช้บริการศูนย์บริการปรึกษา (Happy Line) สำนักสวัสดิการ สภาสังคมสงเคราะห์
แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ในปี 2559 (ต่อ)

ลักษณะ ปัญหา	เดือน												รวม ปัญหา
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	
9. ยาเสพติด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10. ผู้สูงอายุ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
11. สวัสดิการสังคม *	2	6	-	4	-	5	6	2	2	4	4	-	35
12. ปัญหาทั่วไป	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	1
รวม	8	11	1	7	2	11	7	7	4	8	5	1	72

หมายเหตุ : * ลักษณะปัญหาสวัสดิการสังคม เงินสงเคราะห์ครอบครัวเพื่อเป็นค่าครองชีพ ทุนประกอบอาชีพ ต้องการ
ทำอาชีพเสริมหารายได้ ต้องการหางานทำ สิทธิในการรักษาของผู้ป่วยโรคไต ไม่สามารถมีบุตรได้ต้องการ
รับบุตรบุญธรรม ไม่มีบัตรประชาชน ขอรับสลากกินแบ่งรัฐบาล ประสานเรื่องบ้านพักคนชรา

จากตารางที่ 17 แสดงจำนวนผู้ใช้บริการศูนย์บริการปรึกษา (Happy Line) สำนักสวัสดิการ
สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ในปี 2559 จำแนกตามประเภทปัญหา จำนวนทั้งสิ้น
72 ราย ปัญหาของผู้รับบริการปรึกษามากที่สุด ได้แก่ ปัญหาสวัสดิการสังคม จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.61
รองลงมา คือ ปัญหากฎหมาย จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.05 และปัญหาครอบครัว จำนวน 7 ราย
คิดเป็นร้อยละ 9.72

8) มุลนิธิพิวิณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี

มูลนิธิพิวิณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี ได้รายงานข้อมูลผู้ขอความช่วยเหลือ ระหว่างเดือนตุลาคม 2558
- กันยายน 2559 มีผู้มาขอรับบริการทั้งสิ้นจำนวน 9,226 ราย โดยแบ่งประเภทของปัญหา ดังนี้

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือของมูลนิธิพิวิณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรีระหว่าง
เดือนมกราคม - ธันวาคม 2559

ประเภท ปัญหา	ปี พ.ศ. 2558			ปี พ.ศ. 2559									รวม (ราย)	ร้อยละ
	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.		
ข่มขืน/อนาจาร	57	53	38	55	52	73	65	67	54	52	60	65	691	7.49
ล่อลวง/ค้าประเวณี	21	16	6	6	12	16	7	7	11	22	29	22	175	1.90
ทารุณกรรม/กักขัง	59	63	52	45	63	99	73	69	56	71	91	113	854	9.26
คนหาย	8	21	20	21	17	29	17	13	16	9	21	17	209	2.27
เร่ร่อนจรจัด/พลัดหลง	5	8	5	3	10	6	9	11	10	6	6	11	90	0.98
แรงงานไม่เป็นธรรม	2	1	2	4	3	6	12	5	2	2	12	8	59	0.64

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือของมูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรีระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2559 (ต่อ)

ประเภทปัญหา	ปี พ.ศ. 2558					ปี พ.ศ. 2559							รวม (ราย)	ร้อยละ
	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.		
ปัญหาครอบครัว	48	34	56	72	79	135	151	157	131	105	174	133	1,275	13.82
ขอความเป็นธรรม	20	35	12	14	16	52	32	27	21	21	31	46	327	3.54
เซท/อินเทอร์เน็ต	9	6	2	6	6	15	14	26	13	15	15	16	143	1.54
ขอความอนุเคราะห์	41	58	40	44	57	88	69	67	87	84	88	78	801	8.68
ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพและการบริการสาธารณสุข	4	15	3	4	6	12	14	9	8	5	4	16	100	1.08
ปัญหาอื่นๆ	37	39	36	55	43	68	70	92	67	72	111	127	817	8.86
ปรึกษาทางโทรศัพท์	566	533	365	268	432	371	176	181	196	185	175	237	3,685	39.94
รวมทั้งสิ้น	877	882	637	597	796	970	709	731	672	649	817	889	9,226	100

จากตารางที่ 18 แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือของมูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี ระหว่างเดือนตุลาคม 2558 – กันยายน 2559 รวมทั้งสิ้น จำนวน 9,226 ราย ใน 3 อันดับแรก พบว่า เป็นการให้คำปรึกษาทางโทรศัพท์มากที่สุด จำนวน 3,685 ราย คิดเป็น 39.94 รองลงมา คือ ปัญหาครอบครัว จำนวน 1,275 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.82 และทารุณกรรม/กักขัง จำนวน 854 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.26

9) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์

สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์ ได้รายงานข้อมูลการให้ความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ตั้งแต่ เดือน มกราคม – ธันวาคม 2559 มีจำนวนทั้งสิ้น 325 ราย ดังนี้

ตารางที่ 19 แสดงการให้ความช่วยเหลือจำแนกตามปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ตั้งแต่เดือน มกราคม – ธันวาคม 2559 ที่ขอรับบริการจากสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย

ประเภทปัญหาความรุนแรง	ปี พ.ศ. 2559												รวม (ราย)	ร้อยละ
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.		
ถูกสามีทุบตีทำร้ายร่างกาย	16	7	21	-	5	-	13	7	-	11	2	10	92	28.31
ถูกทอดทิ้งไม่อุปการะเลี้ยงดู	34	24	26	17	18	20	5	12	22	13	15	7	213	65.54
ตั้งครมภ์ไม่พึงประสงค์	1	-	-	1	-	-	-	6	-	-	-	-	8	2.46
ถูกข่มขืน/อนาจาร	-	1	-	3	-	1	1	2	-	-	1	3	12	3.69
รวมทั้งสิ้น	51	32	47	21	23	21	19	27	22	24	18	20	325	100.00

จากตารางที่ 19 แสดงการให้ความช่วยเหลือจำแนกตามปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ประเภทปัญหาการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด ได้แก่ การถูกทอดทิ้งไม่อุปการะเลี้ยงดู จำนวน 213 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.54 รองลงมา คือ ถูกสามีทุบตีทำร้ายร่างกาย จำนวน 92 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.31 ถูกข่มขืน/อนาจาร จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.69 และตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.46

ตารางที่ 20 แสดงการให้ความช่วยเหลือจำแนกตามประเภทการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ตั้งแต่เดือน มกราคม – ธันวาคม 2559 ที่ขอรับบริการจากสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย

ประเภทการกระทำ ความรุนแรง	ปี พ.ศ. 2559												รวม (ราย)	ร้อยละ
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.		
ร่างกาย	10	7	13	-	-	2	13	16	-	4	3	11	79	24.31
จิตใจ	41	24	34	20	23	19	6	5	22	20	15	9	238	73.23
เพศ	-	1	-	1	-	-	-	6	-	-	-	-	8	2.46
รวม	51	32	47	21	23	21	19	27	22	24	18	20	325	100.00

จากตารางที่ 20 แสดงการให้ความช่วยเหลือจำแนกตามประเภทการกระทำความรุนแรงประเภทการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด ได้แก่ การกระทำความรุนแรงต่อจิตใจ จำนวน 238 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.23 รองลงมา คือ การกระทำความรุนแรงต่อร่างกาย จำนวน 79 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.31 และการกระทำความรุนแรงทางเพศ จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.46

10) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ

สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ ซึ่งให้บริการบ้านพักฉุกเฉิน ได้รายงานการให้ความช่วยเหลือคุ้มครองเด็ก และสตรีจากความรุนแรง ในปี 2559 ซึ่งพบว่า ผู้ถูกกระทำความรุนแรง มีจำนวนทั้งสิ้น 55 ราย มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนผู้กระทำและผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามช่วงอายุและเพศ ที่รับบริการจากบ้านพักฉุกเฉิน สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ

ช่วงอายุ	ผู้กระทำ (ราย)		ผู้ถูกกระทำ (ราย)	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
ต่ำกว่า 5 ปี	-	-	-	-
5 ปี – ต่ำกว่า 25 ปี	-	-	-	5
18 ปี – 25 ปี	4	-	-	11
25 ปี - 60 ปี	51	-	-	39
มากกว่า 60 ปี -	-	-	-	-
รวม	55	-	-	55

จากตารางที่ 21 แสดงจำนวนผู้กระทำและผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามช่วงอายุ และเพศที่รับบริการจากบ้านพักฉุกเฉิน สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ รายละเอียดดังนี้

ผู้กระทำเป็นเพศชาย อายุระหว่าง 18 – 60 ปี โดยอายุระหว่าง 25 ปี – 60 ปี เป็นผู้กระทำมากที่สุด จำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.73 และผู้กระทำอายุระหว่าง 18 ปี – 25 ปี จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.27

ผู้ถูกกระทำเป็นเพศหญิงอายุระหว่าง 5 – 60 ปี โดยอายุระหว่าง 25 ปี - 60 ปี ถูกกระทำมากที่สุด จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.91 รองลงมาอายุระหว่าง 18 ปี – 25 ปี จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00 และอายุระหว่าง 5 ปี – ต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.09

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามลักษณะการกระทำความรุนแรง ที่รับบริการจากบ้านพักฉุกเฉิน สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ

ลักษณะการกระทำความรุนแรง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ร่างกาย (บาดเจ็บ)	10	18.18
จิตใจ (กักขัง ดูหมิ่น ทรมาณ)	3	5.45
อื่น ๆ (ถูกข่มขู่ คุกคาม)	42	76.37
รวม	55	100.00

จากตารางที่ 22 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามลักษณะการกระทำ ความรุนแรง รับบริการจากบ้านพักฉุกเฉิน สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ ลักษณะการถูกกระทำความรุนแรงส่วนใหญ่ถูกข่มขู่/คุกคาม จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.37 รองลงมา ถูกกระทำความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.18 และถูกกระทำต่อจิตใจ (กักขัง ดูหมิ่น ทรมาณ) จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.45

ตารางที่ 23 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิด ความรุนแรงที่รับบริการจากบ้านพักฉุกเฉิน สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ

สาเหตุ/ปัจจัย	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ยาเสพติด	11	15.28
สุรา	14	19.44
การพนัน	4	5.55
หึงหวง/นอกใจ	16	22.22
บันดาลโทสะ	11	15.28
ความเครียดทางเศรษฐกิจ	10	13.90
ความรู้สึกรู้ว่าตนเองมีอำนาจ	6	8.33
รวม	72	100.00

หมายเหตุ : ใน 1 ราย มีหลายสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง

จากตารางที่ 23 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงที่ขอรับบริการจากบ้านพักฉุกเฉิน สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ จำนวน 72 ราย ซึ่งใน 1 ราย มีหลายสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง 3 อันดับแรก พบว่า สาเหตุหึงหวง/นอกใจมากที่สุด จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.22 รองลงมา สาเหตุจากสุรา 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.44 และยาเสพติดและบันดัลโทษะเท่ากัน จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.28

ตารางที่ 24 แสดงการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครอง ที่ขอรับบริการจากบ้านพักฉุกเฉิน สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง	1	0.73
ส่งฝึกอาชีพ/การศึกษา	11	8.03
ให้คำปรึกษา/แนะนำ	55	40.14
สงเคราะห์ครอบครัว	-	-
คุ้มครองสวัสดิภาพ	6	4.38
เยี่ยมบ้านติดตามผล	4	2.92
ส่งรักษาพยาบาล/บำบัดรักษา	5	3.65
แจ้งสิทธิ พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน	-	-
และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544		
จัดหาที่พักชั่วคราว	55	40.15
ร้องทุกข์	-	-
รวม	137	100.00

หมายเหตุ : ใน 1 ราย มีการดำเนินการให้ความช่วยเหลือหลายด้าน

จากตารางที่ 24 แสดงการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครอง ที่ขอรับบริการจากบ้านพักฉุกเฉิน สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ จำนวน 137 การให้ความช่วยเหลือ ซึ่งใน 1 ราย มีการดำเนินการให้ความช่วยเหลือหลายด้าน การให้ความช่วยเหลือใน 3 อันดับแรก พบว่า ให้คำปรึกษา/แนะนำ และจัดหาที่พักชั่วคราว มีจำนวนเท่ากัน คือ 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.15 รองลงมา คือ ส่งฝึกอาชีพ/การศึกษา จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.03 และการคุ้มครองสวัสดิภาพ จำนวน 6 ราย คิดเป็น 4.38

11) มุลินิทธิหญิงชายก้าวไกล

มุลินิทธิหญิงชายก้าวไกล ได้รายงานการให้การปรึกษาด้านสังคมสงเคราะห์และกฎหมาย ประจำปี 2559 ที่จัดเก็บระหว่างเดือนมกราคม - ธันวาคม 2559 ซึ่งรวบรวมจากแบบบันทึกการให้บริการให้คำปรึกษา โดยเจ้าหน้าที่นักสังคมสงเคราะห์ อาสาสมัครนักสังคมสงเคราะห์ และอาสาสมัครนักกฎหมาย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 25 แสดงลักษณะปัญหาความรุนแรงในครอบครัวของผู้ประสบปัญหาที่ขอรับบริการจากมุลินิทธิหญิงชายก้าวไกล

อันดับ	ลักษณะปัญหา	จำนวน (กรณี)	ร้อยละ
1	ทะเลาะวิวาท	36	24.83
2	ทำร้ายร่างกาย	30	20.70
3	หย่า	16	11.03
4	นอกใจ/หึงหวง	16	11.03
5	รับรองบุตร/รับผิดชอบบุตร	10	6.90
6	แอลกอฮอล์/ยาเสพติด	10	6.90
7	เรียกค่าอุปการะเลี้ยงดูตนเอง/บุตร	9	6.20
8	คนในครอบครัวป่วย/เสียชีวิต	6	4.13
9	บังคับร่วมเพศ/ข่มขืน	3	2.07
10	ข่มขู่ทำความรุนแรง	2	1.38
11	การแบ่งสินสมรส	2	1.38
12	การปรับตัว	2	1.38
13	ปัญหาด้านเศรษฐกิจ	1	0.69
14	ฟ้องหญิงอื่น	1	0.69
15	มรดก	1	0.69
	รวม	145	100.00

หมายเหตุ : ผู้ประสบปัญหา 1 คน มีลักษณะปัญหาความรุนแรงในครอบครัวมากกว่า 1 กรณี

จากตารางที่ 25 แสดงลักษณะปัญหาความรุนแรงในครอบครัวของผู้ประสบปัญหาที่ขอรับบริการจากมุลินิทธิหญิงชายก้าวไกล จำนวนทั้งสิ้น 145 กรณี ซึ่งผู้ประสบปัญหา 1 คน มีลักษณะปัญหาความรุนแรงในครอบครัวมากกว่า 1 กรณี ใน 3 อันดับแรก พบว่า ปัญหาที่เกิดจากการทะเลาะวิวาทมากที่สุด จำนวน 36 กรณี คิดเป็นร้อยละ 24.83 รองลงมา คือ การทำร้ายร่างกาย จำนวน 30 กรณี คิดเป็นร้อยละ 20.70 และอันดับ 3 มีจำนวนเท่ากัน คือ หย่าและนอกใจ/หึงหวง จำนวน 16 กรณี คิดเป็นร้อยละ 11.03

ตารางที่ 26 แสดงการจำแนกลักษณะความรุนแรงและจำนวนที่เกิดขึ้นกับผู้ประสบปัญหาที่ขอรับบริการจากมุลินิทธิหญิงชายก้าวไกล

อันดับ	ความรุนแรงที่เกิดขึ้น	จำนวน (กรณี)	ร้อยละ
1	จิตใจ	55	44.71
2	ร่างกาย	33	26.83
3	เศรษฐกิจ	22	17.89

ตารางที่ 26 แสดงการจำแนกลักษณะความรุนแรงและจำนวนที่เกิดขึ้นกับผู้ประสบปัญหาที่ขอรับบริการจากมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล (ต่อ)

อันดับ	ความรุนแรงที่เกิดขึ้น	จำนวน (กรณี)	ร้อยละ
4	สังคม	9	7.32
5	เพศ	4	3.25
	รวม	123	100

หมายเหตุ : ผู้ประสบปัญหา 1 คน ลักษณะความรุนแรงและจำนวนที่เกิดขึ้น มากกว่า 1 กรณี

จากตารางที่ 26 แสดงการจำแนกลักษณะความรุนแรงและจำนวนที่เกิดขึ้นต่อผู้ประสบปัญหาที่ขอรับบริการจากมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล จำนวนทั้งสิ้น 123 กรณี ใน 3 อันดับแรก พบว่า การกระทำความรุนแรงทางจิตใจมากที่สุด จำนวน 55 กรณี คิดเป็นร้อยละ 44.71 รองลงมา ความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 33 กรณี คิดเป็นร้อยละ 26.83 และด้านเศรษฐกิจ จำนวน 22 กรณี คิดเป็นร้อยละ 17.89

ตารางที่ 27 แสดงสาเหตุปัจจัยกระตุ้นก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัวที่เกิดขึ้นกับผู้ประสบปัญหาที่ขอรับบริการจากมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล

อันดับ	ปัจจัยความรุนแรง	จำนวน (กรณี)	ร้อยละ
1	เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	33	32.35
2	เมายาบ้า/สารเสพติด	23	22.55
4	ปัญหาทางเศรษฐกิจ	22	21.58
5	ติดการพนัน	9	8.82
6	สื่อลามก	5	4.90
7	ไม่ระบุ	10	9.80
	รวม	102	100.00

หมายเหตุ : ผู้ประสบปัญหา 1 คน มีสาเหตุกระตุ้นก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว มากกว่า 1 กรณี

จากตารางที่ 27 แสดงสาเหตุปัจจัยกระตุ้นก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัวที่เกิดขึ้น กับผู้ประสบปัญหาที่ขอรับบริการจากมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล จำนวนทั้งสิ้น 102 กรณี ซึ่งผู้ประสบปัญหา 1 คน มีสาเหตุกระตุ้นก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว มากกว่า 1 กรณี ใน 3 อันดับแรก พบว่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยที่กระตุ้นให้เกิดความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 33 กรณี คิดเป็นร้อยละ 32.35 รองลงมา เมายาบ้า/สารเสพติด จำนวน 23 กรณี คิดเป็นร้อยละ 22.55 และปัญหาทางเศรษฐกิจ จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.58

12) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

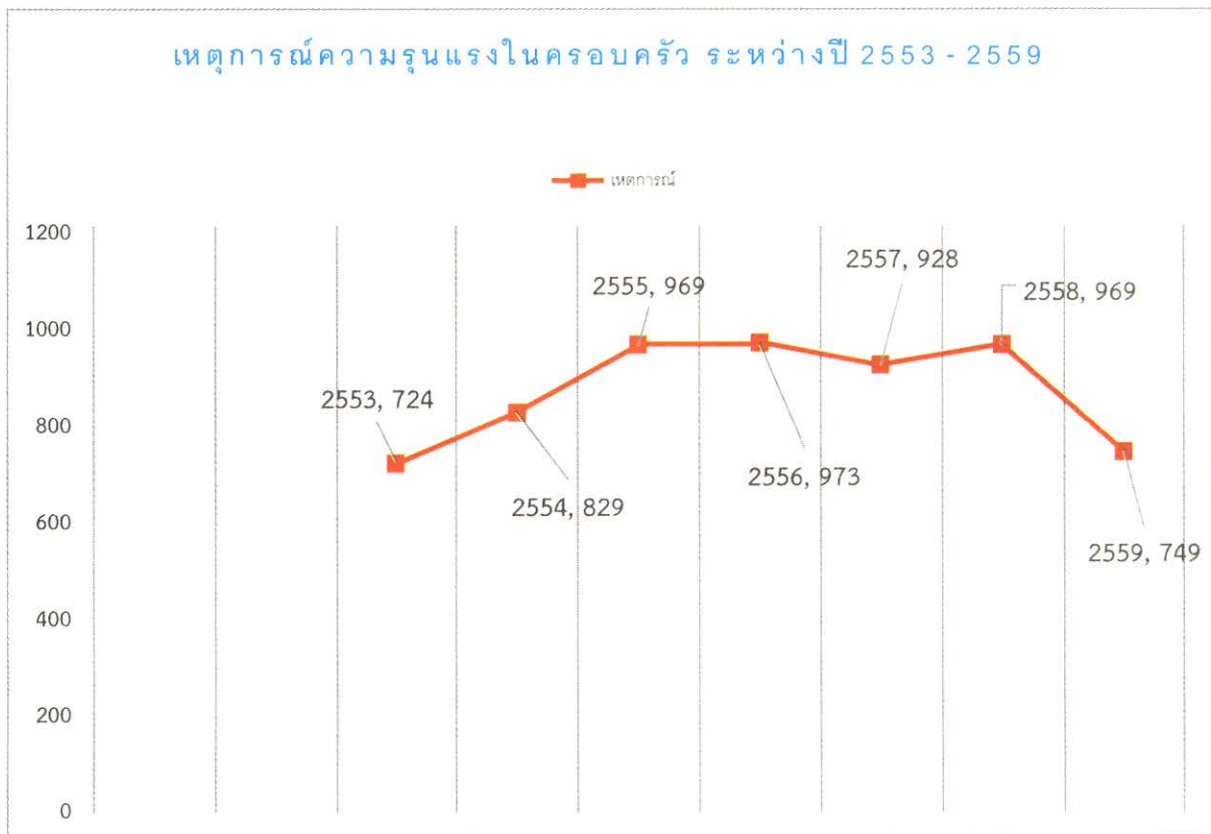
กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้รวบรวมข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้ www.violence.in.th ซึ่งได้รับการบันทึกโดยเจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด และเจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 28 จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ปี 2553 - 2559 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th (หน่วย : ราย)

ปีที่ เกิดเหตุ	เหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
2553	724	620	66	9	695	68	627	10	705
2554	829	687	59	13	759	87	696	7	790
2555	969	730	63	11	804	70	755	14	839
2556	973	746	91	19	856	80	777	9	866
2557	928	702	65	18	785	72	729	5	806
2558	969	721	122	11	854	105	739	9	853
2559	749	543	79	10	632	82	551	9	642

แผนภูมิที่ 3 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th (หน่วย : ราย)

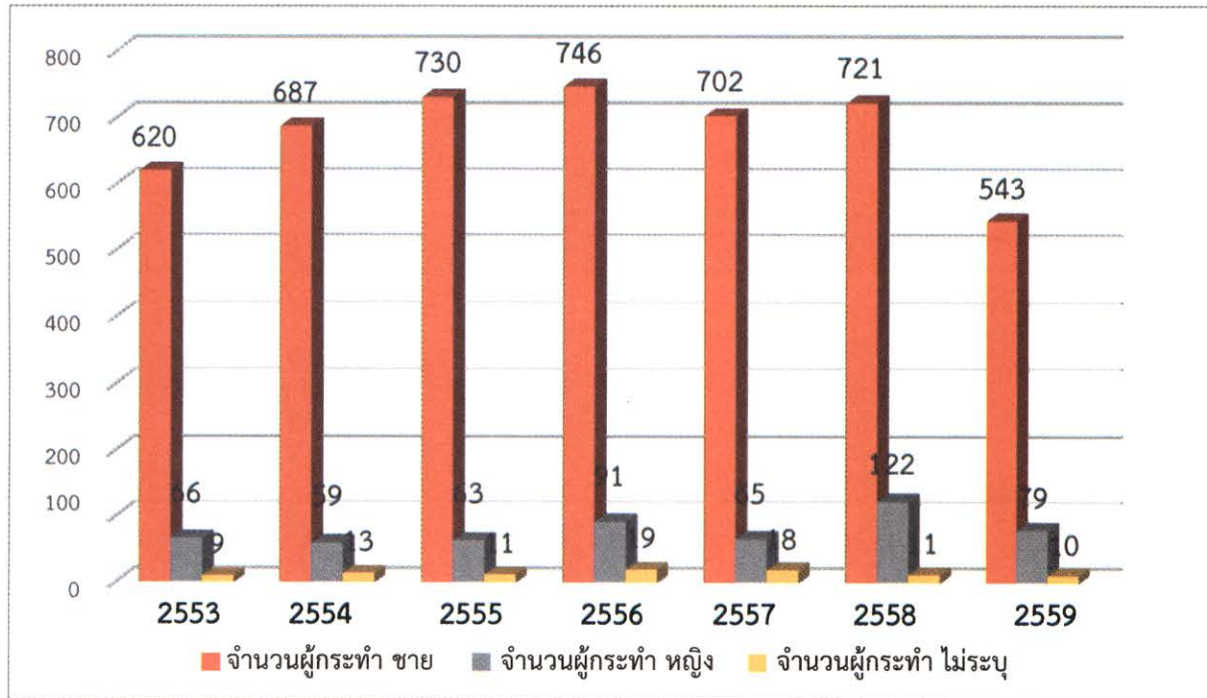

ปีงบประมาณ 2559

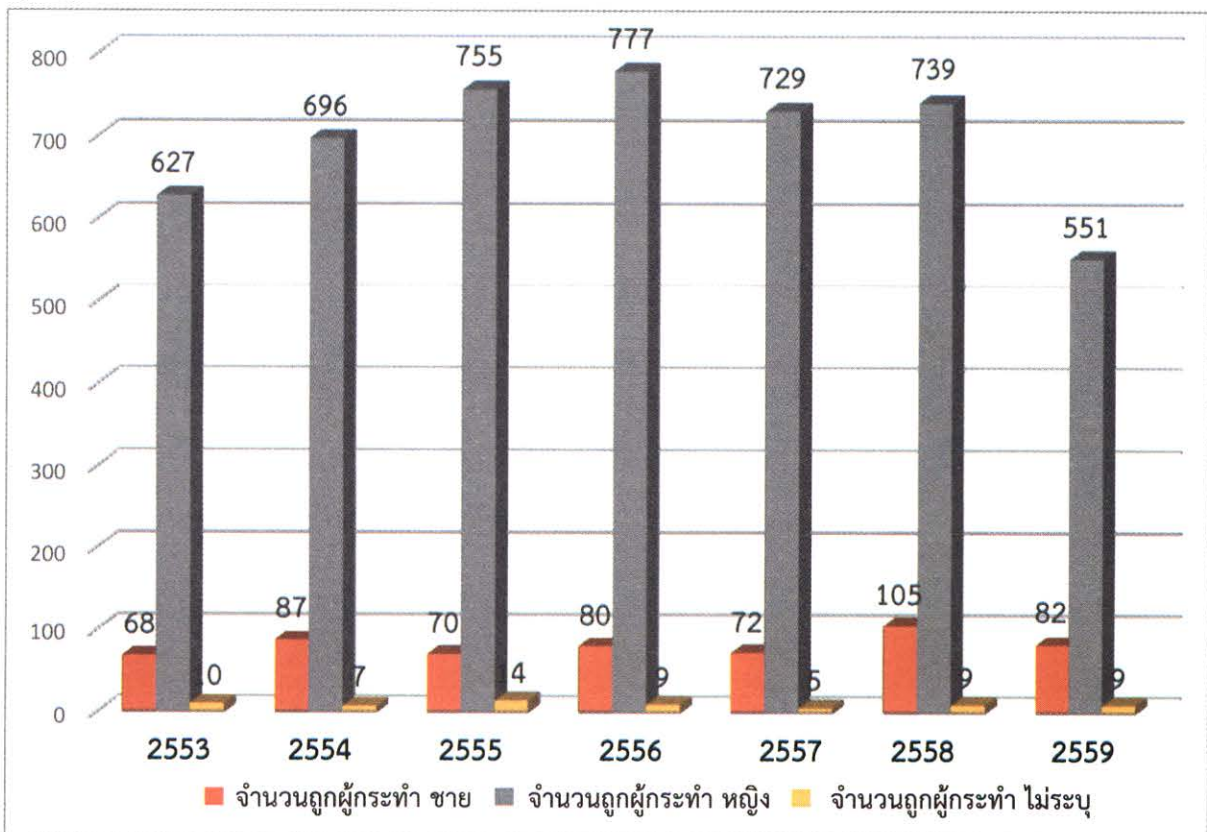
แผนภูมิที่ 4 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศ ระหว่างปี 2553-2559
จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th (หน่วย : ราย)

(ราย)

แผนภูมิที่ 5 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศ ระหว่างปี 2553 - 2559
จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th (หน่วย : ราย)

(ราย)

จากตารางที่ 28 แผนภูมิที่ 3 4 และ 5 แสดงข้อมูลในระบบฐานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th เปรียบเทียบระหว่าง ปี 2553 – 2559 พบว่า ความรุนแรงในครอบครัว ในปี 2559 มีจำนวน 749 ราย เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลในปี 2559 พบว่า ผู้ชายเป็นผู้กระทำ จำนวน 543 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.92 ผู้หญิงเป็นผู้กระทำ จำนวน 79 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.50 ในขณะที่ผู้ชายถูกกระทำ จำนวน 82 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.77 ผู้หญิงถูกกระทำ จำนวน 551 ราย ร้อยละ 85.85 หากวิเคราะห์จำนวน ผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวหญิงชายเป็นรายปี ระหว่างปี 2553 – 2559 พบว่า ในแต่ละปี ส่วนใหญ่ ผู้หญิงเป็นผู้ถูกกระทำ ความรุนแรง เห็นได้จากปี 2553 ผู้หญิงถูกกระทำถึงร้อยละ 88.93 ปี 2554 ร้อยละ 88.10 ปี 2555 ร้อยละ 89.98 ปี 2556 ร้อยละ 89.72 ปี 2557 ร้อยละ 90.45 ปี 2558 ร้อยละ 86.63 และปี 2559 ร้อยละ 85.85 ตามลำดับ

ตารางที่ 29 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามประเภทเหตุการณ์ความรุนแรง ในครอบครัว จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

ประเภทเหตุการณ์	จำนวน ประเภท เหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
ทำร้ายร่างกาย	592	434	57	9	500	67	435	6	508
ดุด่า/ดูถูก	159	120	12	3	135	13	124	1	137
หยาบคาย/ตะคอก/ ประจาน/ขู่/บังคับ	154	120	19	1	140	15	126	0	142
การทะเลาะ/ทอดทิ้ง	42	23	8	1	32	5	27	0	32
ข่มขืน	38	31	1	0	32	1	33	0	34
กักขัง/หน่วงเหนี่ยว	16	12	2	1	15	3	13	0	16
อนาจาร	11	10	0	0	10	1	10	0	11
ล่อลวง	3	3	0	0	3	0	3	0	3
ไม่ระบุ	8	6	2	1	9	1	5	2	8
รวม	1,023	759	101	16	817	97	776	9	891

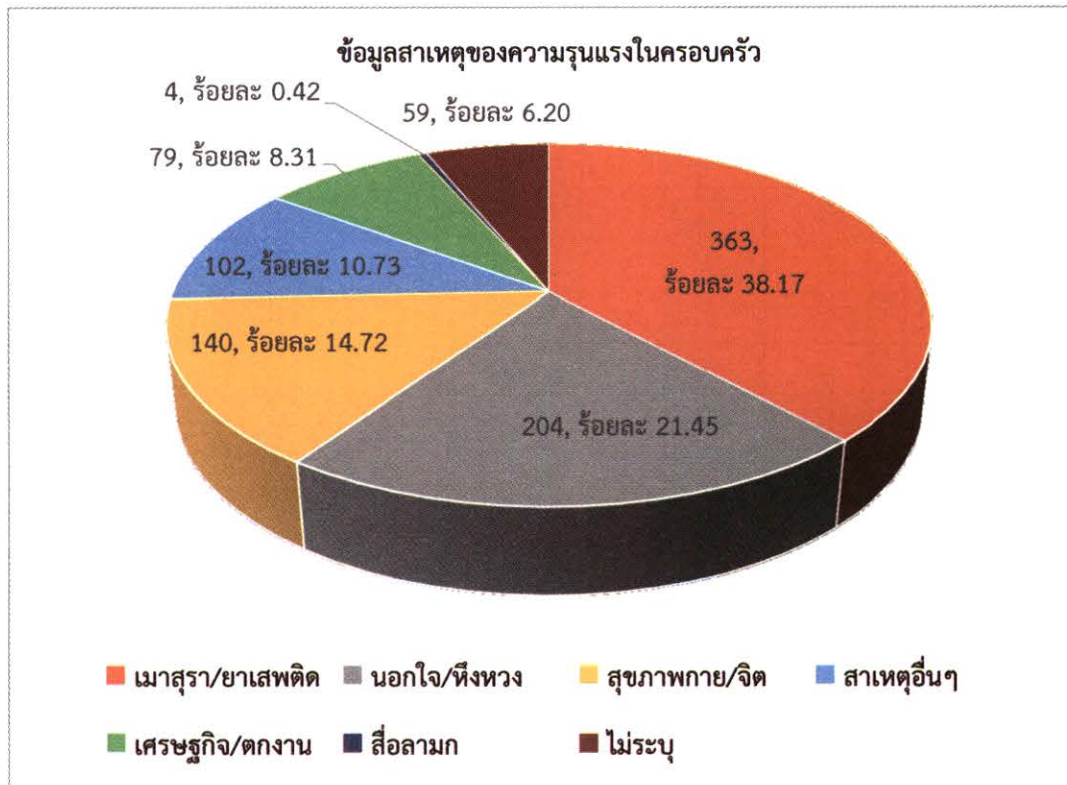
จากตารางที่ 29 แสดงประเภทเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ปี 2559 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,023 เหตุการณ์ เหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นมากที่สุด ได้แก่ การทำร้ายร่างกาย จำนวน 592 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 57.87 รองลงมาคือ ดุด่า/ดูถูก จำนวน 159 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 15.54 และหยาบคาย/ ตะคอก/ประจาน/ขู่/บังคับ จำนวน 154 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 15.05

ตารางที่ 30 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสาเหตุปัจจัย จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อินเทอร์เน็ต www.violence.in.th

สาเหตุ	จำนวน สาเหตุ	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
เมาสุรา/ยาเสพติด	363	282	24	3	309	40	268	3	311
นอกใจ/หึงหวง	204	162	11	2	175	9	168	1	178
สุขภาพกาย/จิต	140	90	25	4	119	27	100	1	128
สาเหตุอื่นๆ	102	64	16	0	80	16	67	0	83
เศรษฐกิจ/ตงงาน	79	56	13	2	71	13	57	0	70
สื่อลามก	4	3	0	0	3	0	3	0	3
ไม่ระบุ	59	44	6	5	55	2	46	5	53
รวม	951	701	95	16	812	107	709	10	826

แผนภูมิที่ 6 แสดงสาเหตุการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ปี 2559 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อินเทอร์เน็ต www.violence.in.th

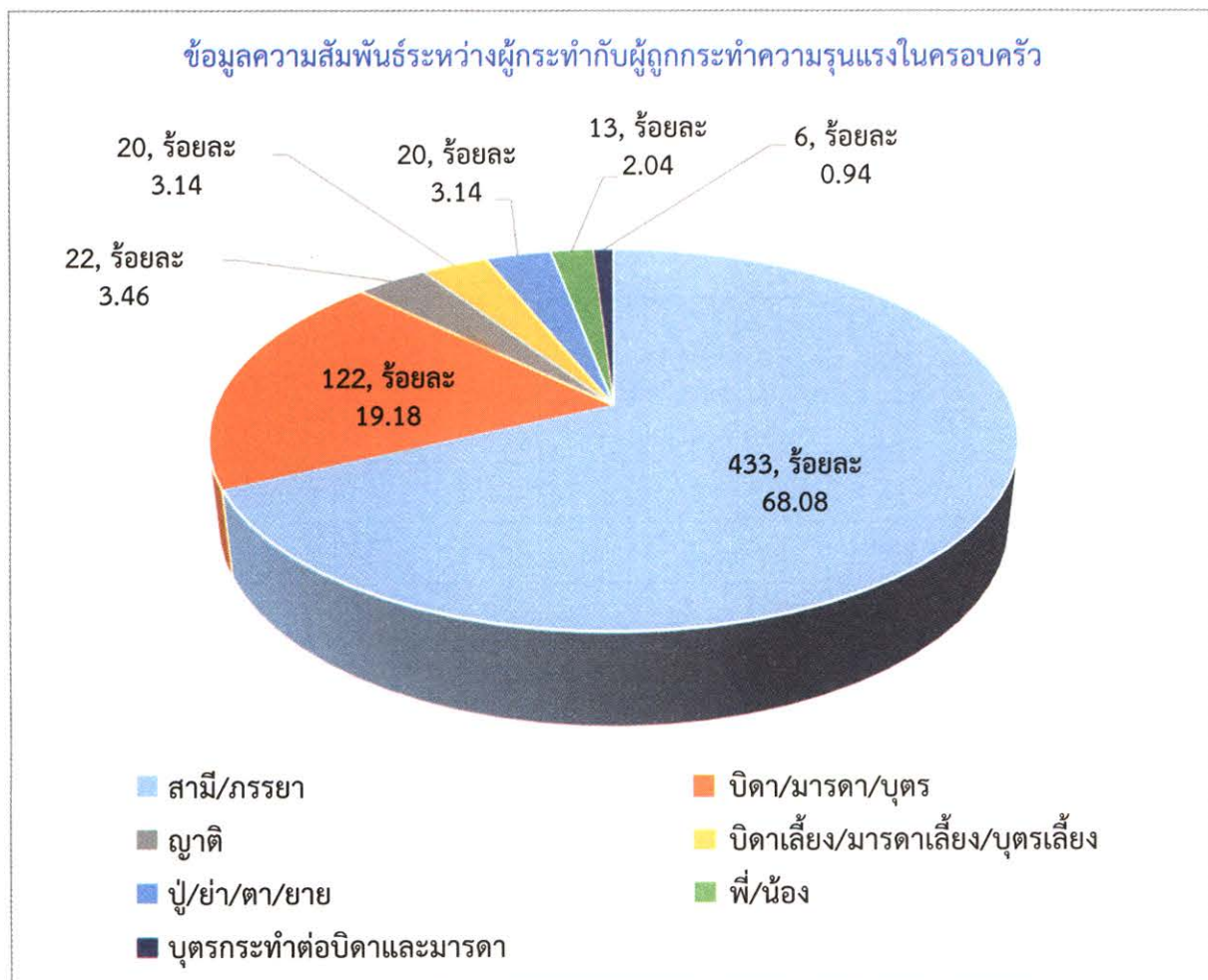
จากตารางที่ 30 และแผนภูมิที่ 6 แสดงสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว ปี 2559 ซึ่งมีจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง 951 ราย โดยสาเหตุที่เกิดขึ้นมากที่สุด ได้แก่ เมาสุรา/ยาเสพติด จำนวน 363 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.17 รองลงมาคือ นอกใจ/หึงหวง จำนวน 204 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.45 และสุขภาพกาย/จิต จำนวน 140 ราย คิดเป็น ร้อยละ 14.72

ตารางที่ 31 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ	จำนวนเหตุการณ์
สามี/ภรรยา	433
บิดา/มารดา/บุตร	122
ญาติ	22
บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยง/บุตรเลี้ยง	20
ปู่/ย่า/ตา/ยาย	20
พี่/น้อง	13
บุตรกระทำต่อบิดาและมารดา	6
รวม	636

แผนภูมิที่ 7 แสดงข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว ปี 2559 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

จากตารางที่ 31 และแผนภูมิที่ 7 แสดงข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกระทำ โดยเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นมีจำนวน 636 ราย ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกระทำที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ ระหว่างสามี/ภรรยา จำนวน 433 ราย คิดเป็นร้อยละ 68.08 รองลงมา ระหว่างบิดามารดากระทำต่อบุตร จำนวน 122 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.18 และญาติ จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.46

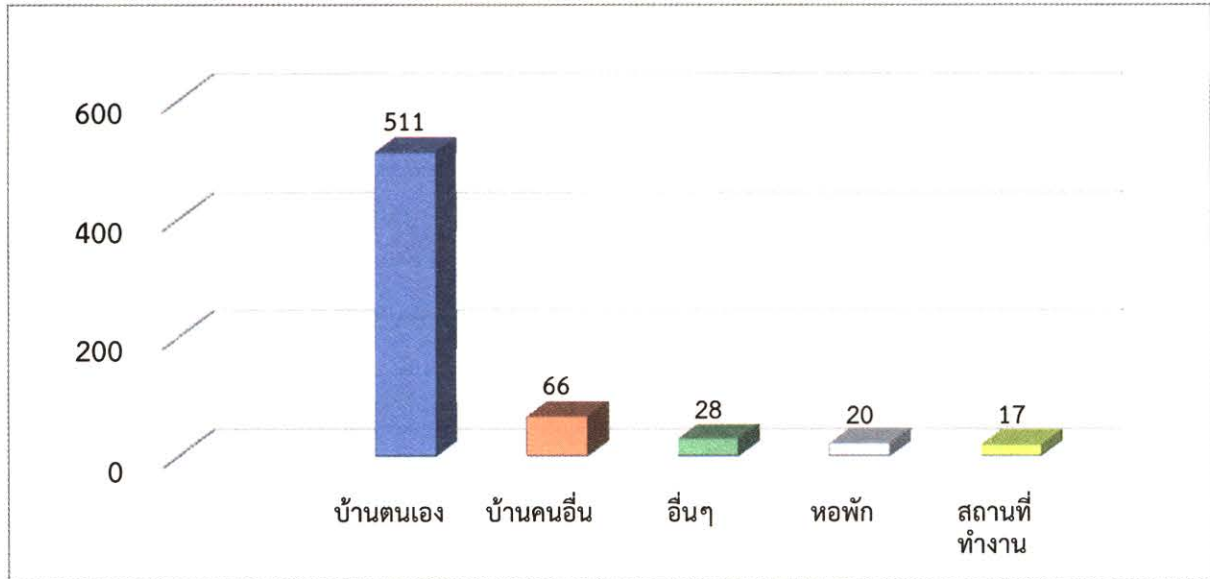
ตารางที่ 32 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อีเมล www.violence.in.th (หน่วย : ราย)

สถานที่เกิดเหตุ	จำนวนเหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกระทำ (ราย)			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
บ้านตนเอง	511	378	54	4	436	62	384	2	448
บ้านคนอื่น	66	45	6	2	53	2	48	1	51
อื่นๆ	28	15	4	0	19	2	16	0	18
หอพัก	20	13	1	0	14	2	10	1	13
สถานที่ทำงาน	17	12	0	1	13	0	13	0	13
ถนน/ทางหลวง	5	4	1	0	5	1	4	0	5
โรงเรียน	3	2	1	0	3	2	1	0	3
สถานบันเทิง	3	1	0	0	1	0	1	0	1
สถานที่เรียน	2	1	0	0	1	0	2	0	2
นา/ไร่/สวน	2	2	0	0	2	1	1	0	2
ในป่าที่เปลี่ยว/ บ้านร้าง	2	2	0	0	2	0	2	0	2
โรงแรม	1	1	0	0	1	0	1	0	1
ห้างสรรพสินค้า	1	1	0	0	1	0	1	0	1
สวนสาธารณะ	1	0	1	0	1	1	0	0	1
โรงงาน	0	0	0	0	0	0	0	0	0
สถานเลี้ยงเด็ก	0	0	0	0	0	0	0	0	0
สนามกีฬา	0	0	0	0	0	0	0	0	0
บ้านเด็ก	0	0	0	0	0	0	0	0	0
ไม่ระบุ	81	60	11	4	75	9	60	5	74
รวม	743	537	79	11	627	82	544	9	635

แผนภูมิที่ 8 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ 5 อันดับแรก จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th (หน่วย : เหตุการณ์)

(เหตุการณ์)

สถานที่เกิดเหตุ

จากตารางที่ 32 และแผนภูมิที่ 8 แสดงข้อมูลสถานที่เกิดเหตุความรุนแรง ปี 2559 พบว่า ในจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในสถานที่ต่าง ๆ จำนวน 743 เหตุการณ์ ได้รับการกระทำความรุนแรงในบ้านตนเองมากที่สุด จำนวน 511 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 68.77 รองลงมาคือ บ้านคนอื่น จำนวน 66 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 8.88 อื่น ๆ จำนวน 28 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 3.77 หอพัก จำนวน 20 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 2.69 และสถานที่ทำงาน จำนวน 17 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 2.29 ของสถานที่ซึ่งเกิดเหตุความรุนแรงทั้งหมด

ตารางที่ 33 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2559 จำแนกตามจังหวัดที่มีการบันทึกเหตุการณ์ไว้มากที่สุด 20 ลำดับ จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

ลำดับ	จังหวัด	จำนวนเหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
			ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
1	ชุมพร	35	33	0	1	34	0	32	1	33
2	แพร่	32	29	2	1	32	3	29	0	32
3	สุราษฎร์ธานี	32	27	5	0	32	3	29	0	32
4	น่าน	31	28	3	0	31	3	28	0	31
5	พัทลุง	29	29	0	0	29	3	27	0	30
6	เชียงราย	28	16	8	1	25	3	21	2	26
7	เชียงใหม่	24	17	2	3	22	2	19	1	22
8	อุบลราชธานี	23	18	5	0	23	3	20	0	23

ตารางที่ 33 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2559 จำแนกตามจังหวัดที่มีการบันทึกเหตุการณ์ไว้มากที่สุด 20 ลำดับ จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th (ต่อ)

ลำดับ	จังหวัด	จำนวน เหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
			ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
9	สงขลา	21	18	2	1	21	1	20	0	21
10	กาฬสินธุ์	20	15	2	0	17	6	11	0	17
11	นครศรีธรรมราช	20	19	1	0	20	2	18	0	20
12	พิจิตร	18	15	3	0	18	2	17	0	19
13	กรุงเทพมหานคร	18	16	2	0	18	2	16	0	18
14	ศรีสะเกษ	16	15	1	0	16	2	14	0	16
15	อุทัยธานี	16	9	5	0	14	8	5	0	13
16	สุโขทัย	15	13	2	0	15	0	14	0	14
17	ราชบุรี	15	0	0	0	0	0	0	0	0
18	สตูล	14	11	3	0	14	2	12	0	14
19	สมุทรปราการ	14	0	0	0	0	0	0	0	0
20	ระนอง	13	8	4	1	13	1	10	0	11
	รวม 76 จังหวัด และ กทม.	743	537	79	10	626	82	545	9	636

จากตารางที่ 33 แสดงให้เห็นว่า เหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่มีการบันทึกข้อมูลจำนวนมากที่สุด 20 ลำดับ จาก 76 จังหวัดทั่วประเทศ และกรุงเทพมหานคร มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 743 เหตุการณ์ในจำนวนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น 20 ลำดับข้างต้น พบว่า จังหวัดชุมพรมีการรายงานข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรงมากที่สุดคือ จำนวน 35 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 4.71 รองลงมา คือ จังหวัดแพร่ และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 32 เหตุการณ์เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 4.31 จังหวัดน่าน จำนวน 31 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 4.17 และจังหวัดพัทลุง จำนวน 29 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 3.90 ของจำนวนเหตุการณ์ที่บันทึกจาก 76 จังหวัด ทั่วประเทศ และกรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้ มีจังหวัดที่ไม่มีการรายงานข้อมูลภายใต้ www.violence.in.th จำนวน 10 จังหวัด ได้แก่ ฉะเชิงเทรา นครปฐม พะเยา ปราจีนบุรี บึงกาฬ อ่างทอง หนองคาย สระแก้ว สกลนคร และร้อยเอ็ด อย่างไรก็ตาม การบันทึกข้อมูลการรายงานเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว อาจไม่สัมพันธ์กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในแต่ละจังหวัด กล่าวคือ บางจังหวัดมีการรายงานจำนวนรายกรณีเข้ามาอาจเป็นเพราะในจังหวัดมีสหวิชาชีพที่เข้มแข็ง หรือมีเครือข่ายที่ร่วมให้การช่วยเหลือผู้ถูกกระทำและผู้กระทำ ความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง จึงมีการบันทึกข้อมูลในระบบมาก บางจังหวัดมีการรายงานข้อมูลน้อยอาจเป็นเพราะมีเหตุการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นเป็นจำนวนน้อยจริง หรือมีเหตุการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นเป็นจำนวนมากแต่ไม่มีการรายงานเข้าสู่ระบบ

ส่วนที่ 2

รายงานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มาตรา 17 กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานประจำปี ได้แก่ จำนวนคดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่ง กำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ โดยได้ รวบรวมข้อมูลจาก

- 1) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงาน อัยการสูงสุด และสำนักงานศาลยุติธรรม
- 2) ระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th
- 3) บันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำ ด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือ แบบ คร.6 ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1) ข้อมูลจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง

1.1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับคดีความรุนแรงในครอบครัวจากหน่วยงานในสังกัด ได้แก่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล ตำรวจภูธรภาค 1 - 9 ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ และสำนักงานตำรวจตรวจคนเข้าเมือง ประกอบด้วยข้อมูลจำนวนคดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ที่ออกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีฐานะเทียบได้ ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติฯ จำนวนการละเมิดคำสั่ง และจำนวนการยอมความในชั้นสอบสวน รวมถึงข้อมูลจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัว จำแนกประเภท ของการกระทำผิด ระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2553 - 31 ธันวาคม 2559 ดังนี้

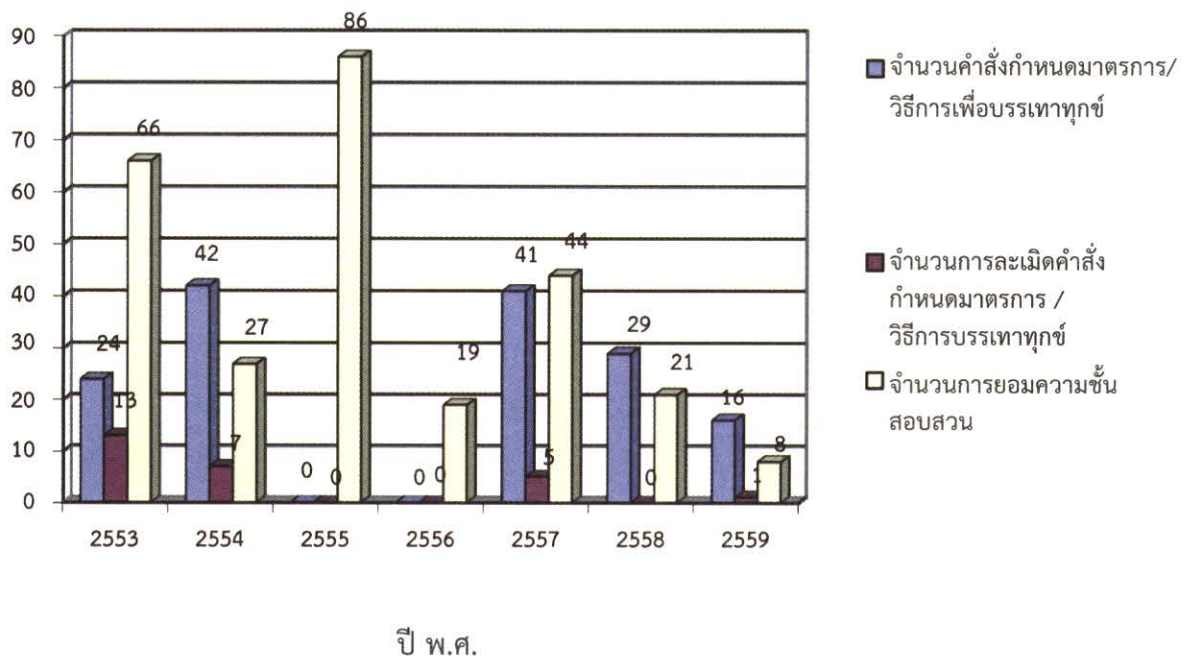

ตารางที่ 34 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550
ที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ปีที่จัดเก็บ (1 มกราคม - 31 ธันวาคม)	จำนวนคดีการกระทำ ความรุนแรง ในครอบครัว		จำนวนคำสั่ง กำหนดมาตรการ/ วิธีการ เพื่อบรรเทาทุกข์	จำนวนการละเมิด คำสั่งกำหนด มาตรการ /วิธีการ บรรเทาทุกข์	จำนวน การ ยอมความ ชั้นสอบสวน
	ไม่ร้องทุกข์	ร้องทุกข์			
2553	16	299	24	13	66
2554	57	369	42	7	27
2555	142	400	-	-	86
2556	42	202	-	-	19
2557	54	200	41	5	44
2558	52	204	29	-	21
2559	2	108	16	1	8
รวม	365	1,782	152	26	271

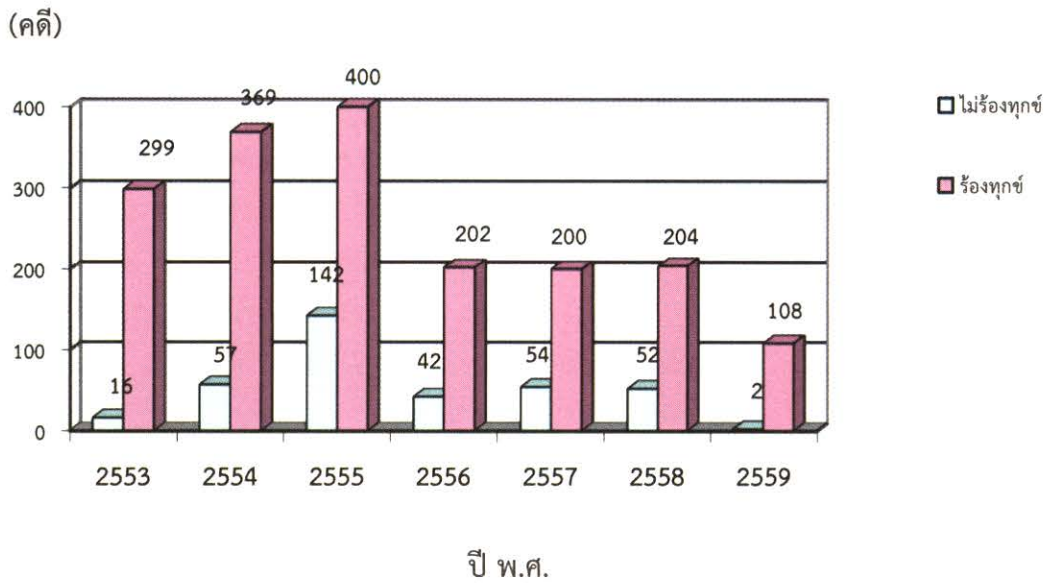
แผนภูมิที่ 9 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550
ที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ.

(คดี)

แผนภูมิที่ 10 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบกรณีร้องทุกข์และไม่ร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ ระหว่างปี 2553 - 2559 ที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

จากตารางที่ 34 แผนภูมิที่ 9 และ 10 แสดงจำนวนคดีตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ช่วงเดือนตุลาคม 2553 – ธันวาคม 2559 และจำนวนกรณีที่มีการร้องทุกข์และไม่ร้องทุกข์ พบว่า ในปี 2559 มีจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว 110 คดี โดยแบ่งเป็นการร้องทุกข์ จำนวน 108 คดี คิดเป็นร้อยละ 98.18 และไม่ร้องทุกข์ จำนวน 2 คดี คิดเป็นร้อยละ 1.82 มีการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวน 16 คำสั่ง การละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการ/วิธีการบรรเทาทุกข์ จำนวน 1 คำสั่ง และการยอมความขึ้นสอบสวน จำนวน 8 คำสั่ง

ตารางที่ 35 แสดงประเภทของการกระทำความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2559 จำแนกตามเพศและอายุของผู้ถูกระทำที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ประเภท	จำนวนคดี				รวม
	ผู้ถูกระทำ อายุระหว่าง 0 - 18 ปี		ผู้ถูกระทำ อายุ 18 ปีขึ้นไป		
	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	
1. การกระทำความรุนแรงทางกาย	9	7	62	17	95
2. การกระทำความรุนแรงทางเพศ	34	1	8	-	43
3. การกระทำความรุนแรงทางจิตใจ	-	-	1	-	1
4. การกระทำความรุนแรงทางสังคม (การละเลย/ทอดทิ้ง)	-	-	-	-	-
5. อื่นๆ (คำมโนษย์ เหาลูกไปขอทาน ฯลฯ)	-	-	-	-	-
รวม	43	8	71	17	139

จากตารางที่ 35 แสดงข้อมูลจำนวนคดีจำแนกตามประเภทของการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 139 คดี พบว่า สำหรับคดีที่ผู้ถูกกระทำความรุนแรงอายุต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 51 คดี เป็นเด็กหญิง จำนวน 43 คดี คิดเป็นร้อยละ 84.31 และเด็กชาย จำนวน 8 คดี คิดเป็นร้อยละ 15.69 ประเภทความรุนแรงจำนวนมากที่สุด ได้แก่ การกระทำความรุนแรงทางเพศ จำนวน 35 คดี คิดเป็นร้อยละ 68.63 และการกระทำความรุนแรงทางกาย จำนวน 16 คดี คิดเป็นร้อยละ 31.37

ผู้ถูกกระทำความรุนแรงที่มีอายุมากกว่า 18 ปี มีจำนวน 88 คดี เป็นเพศหญิง จำนวน 71 คดี คิดเป็นร้อยละ 80.68 และเป็นเพศชาย จำนวน 17 คดี คิดเป็นร้อยละ 19.32 และพบว่า การกระทำความรุนแรงทางกายมากที่สุด จำนวน 79 คดี คิดเป็นร้อยละ 89.77 โดยเป็นเพศหญิง จำนวน 62 คดี และเป็นเพศชาย จำนวน 17 คดี รองลงมา คือ การกระทำความรุนแรงทางเพศ จำนวน 8 คดี คิดเป็นร้อยละ 9.10 ซึ่งผู้ถูกกระทำเป็นเพศหญิงทั้งหมด และการกระทำความรุนแรงทางจิตใจ มีจำนวน 1 คดี คิดเป็นร้อยละ 1.13 ซึ่งผู้ถูกกระทำเป็นเพศหญิง

1.2 สำนักงานอัยการสูงสุด

สำนักงานอัยการสูงสุดได้รายงานจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวที่สำนักงานอัยการสูงสุดได้รับการยื่นสำนวนคดีจากพนักงานสอบสวน จำนวนคดีสั่งฟ้อง และสั่งไม่ฟ้องตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และจำนวนคดีที่ยุติการดำเนินคดีในชั้นสอบสวน ช่วงเดือน ตุลาคม 2558 – กันยายน 2559 ดังนี้

ตารางที่ 36 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานอัยการสูงสุด

จำนวนคดี การกระทำความรุนแรง	สั่งฟ้อง	สั่งไม่ฟ้อง	ยุติการดำเนินคดี ชั้นสอบสวน
165	154	4	7

หมายเหตุ : ข้อมูล ณ วันที่ 19 ธันวาคม 2559

จากตารางที่ 36 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานอัยการสูงสุด มีจำนวนรวม 165 คดี ในจำนวนดังกล่าว แบ่งเป็นคดีสั่งฟ้อง จำนวน 154 คดี คิดเป็นร้อยละ 93.33 สั่งไม่ฟ้อง จำนวน 4 คดี คิดเป็นร้อยละ 2.42 และยุติการดำเนินคดี ในชั้นสอบสวน จำนวน 7 คดี คิดเป็นร้อยละ 4.25 ของจำนวนคดีทั้งหมด

ตารางที่ 37 แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทสำนวนคดี สำนวนคดีชั้นพนักงานอัยการ และสำนวนคดีชั้นศาล ของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559

ประเภทสำนวน	ชั้นพนักงานอัยการ (เรื่อง)						ชั้นศาล (เรื่อง)			
	ฟ้อง	ไม่ฟ้อง	ยุติคดี (ยอมความ)	ใช้มาตรการตามมาตรา 10	ฝ่าฝืนมาตรการตามมาตรา 10	รวม	ใช้มาตรการตามมาตรา 10	ฝ่าฝืนมาตรการตามมาตรา 10	ยอมความ	รวม
สารบบ ส.1	124	3	3	3	-	133	16	-	3	19
สารบบ ส.2	4	1	2	-	-	7	-	-	-	-
สารบบ ส.4	8	-	1	-	-	9	-	-	-	-
สารบบ ส.4 (ฟ้องความอาญาด้วยวาจา)	18	-	1	1	-	20	4	-	1	5
รวม	154	4	7	4	-	169	20	-	4	24

หมายเหตุ : บางประเภทสำนวนมีการดำเนินการมากกว่า 1 วิธี
ข้อมูล ณ วันที่ 19 ธันวาคม 2559

ตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งกำหนด มาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราว ไม่ว่าจะมีการร้องขอจากบุคคลดังกล่าวหรือไม่ โดยให้มีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ได้เท่าที่จำเป็นและสมควร ซึ่งรวมถึงการให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการรักษาจากแพทย์ การให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว ขัดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์เบื้องต้นตามสมควรแก่ฐานะ การออกคำสั่งห้ามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้าไปในที่พำนักของครอบครัวหรือเข้าใกล้ตัวบุคคลใดในครอบครัว ตลอดจนการกำหนดวิธีการดูแลบุตร

จากตารางที่ 37 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่เข้าสู่กระบวนการของอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด

ในชั้นพนักงานอัยการ จำนวนรวม 169 เรื่อง แยกเป็น สั่งฟ้อง จำนวน 154 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 91.12 ไม่ฟ้อง จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.37 ยุติคดี (ยอมความ) จำนวน 7 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.14 ใช้มาตรการตามมาตรา 10 จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.37

ในชั้นศาล จำนวนรวม 24 เรื่อง แยกเป็น ใช้มาตรการตามมาตรา 10 จำนวน 20 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 83.33 และยอมความ จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 16.67

ตารางที่ 38 แสดงสถิติจำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา จำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้กระทำผิด และจำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้ถูกระงับ ของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปีงบประมาณ 2559

ประเภทข้อหา	จำนวนคดี												รวมทั้งสิ้น
	ผู้กระทำ						ผู้ถูกระงับ						
	อายุระหว่าง 0 - 18 ปี			อายุ 18 ปีขึ้นไป			อายุระหว่าง 0 - 18 ปี			อายุ 18 ปีขึ้นไป			
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
1. การกระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ	3	-	3	138	11	149	4	9	13	30	107	137	302
2. การกระทำความรุนแรงทางเพศ	-	-	-	13	-	13	-	8	8	-	5	5	26
3. การกระทำความรุนแรงทางเสรีภาพ	-	-	-	2	-	2	-	-	-	-	2	2	4
4. การกระทำความรุนแรงทางสุขภาพ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5. การกระทำความรุนแรงทางสังคม (การละเลยทอดทิ้งผิดทำนองคลองธรรม ฯลฯ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	3	-	3	153	11	164	4	17	21	30	114	144	332

หมายเหตุ : บางคดีมีผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกระงับมากกว่า 1 คน ข้อมูล ณ วันที่ 19 ธันวาคม 2559

จากตารางที่ 38 แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา จำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้กระทำผิดและจำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้ถูกระงับและผู้กระทำของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ รวมทั้งสิ้น 332 ราย (บางคดีมีผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกระงับมากกว่า 1 คน) ดังนี้

ผู้กระทำ จำนวน 167 ราย

- จำแนกตามประเภทข้อหา พบว่า ถูกกระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ มากที่สุด จำนวน 152 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.01 รองลงมา คือ การกระทำความรุนแรงทางเพศ จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.79 และการกระทำความรุนแรงทางเสรีภาพ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.20

- จำแนกตามอายุและเพศผู้กระทำ มีผู้กระทำอายุ 0 - 18 ปี เป็นชาย จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.80 ผู้กระทำอายุ 18 ปีขึ้นไป เป็นชาย จำนวน 153 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.61 และหญิง จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.59

ผู้ถูกระงับ จำนวน 165 ราย

- จำแนกตามประเภทข้อหา พบว่า ถูกกระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ มากที่สุด จำนวน 150 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.91 รองลงมา คือ การกระทำความรุนแรงทางเพศ จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.88 และการกระทำความรุนแรงทางเสรีภาพ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.21

- จำแนกตามอายุและเพศผู้ถูกระงับ มีผู้ถูกระงับอายุระหว่าง 0 - 18 ปี จำนวน 21 ราย เป็นชาย จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.05 และหญิง จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.95 และอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 144 ราย ในจำนวนนี้ เป็นเพศชาย จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.83 และเพศหญิง จำนวน 114 รายคิดเป็นร้อยละ 79.17

ตารางที่ 39 แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา และความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกระทำของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปีงบประมาณ 2559

ประเภทข้อหา	ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกระทำ							รวม
	คู่สมรส	คู่สมรสเดิม	ผู้ที่อยู่กินหรือเคยอยู่กินฉันสามีภรรยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรส	บุตร	บุตรบุญธรรม	สมาชิกในครอบครัว	บุคคลใดๆ ที่ต้องพึ่งพาอาศัยและอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน	
1. การกระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ	79	7	21	16	2	42	4	171
2. การกระทำความรุนแรงทางเพศ	2	-	2	5	1	5	1	16
3. การกระทำความรุนแรงทางเสรีภาพ	-	-	3	-	-	-	-	3
4. การกระทำความรุนแรงทางสุขภาพ	-	-	-	-	-	-	-	-
5. การกระทำความรุนแรงทางสังคม (การละเลยทอดทิ้ง ผิดทำนองคลองธรรม ฯลฯ)	49	7	12	15	3	33	2	121
รวม	130	14	38	36	6	80	7	311

หมายเหตุ : บางคดีมีผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกระทำมากกว่า 1 คน
ข้อมูล ณ วันที่ 19 ธันวาคม 2559

จากตารางที่ 39 แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหาและความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกระทำของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปีงบประมาณ 2559 จำนวน 311 ราย (บางคดีมีผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกระทำมากกว่า 1 คน) พบว่า ผู้กระทำส่วนใหญ่เป็นคู่สมรส จำนวน 130 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.80 รองลงมาเป็นสมาชิกในครอบครัว จำนวน 80 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.72 และผู้ที่อยู่กินหรือเคยอยู่กินฉันสามีภรรยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรส จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.21 การกระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ มีในทุกระดับความสัมพันธ์ โดยเฉพาะในคู่สมรสมีมากที่สุด คือ 79 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.19 (จาก 171 ราย)

1.3 สำนักงานศาลยุติธรรม

สำนักงานศาลยุติธรรมได้รายงานข้อมูลจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวที่ศาลรับฟ้องโดยตรงตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประกอบด้วย จำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวที่ศาลรับฟ้อง จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ตามมาตรา 11 จำนวนการเห็นชอบคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 10 ในการกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ และจำนวนการยอมความในชั้นศาล ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม เปรียบเทียบข้อมูล ในช่วง 7 ปี ดังนี้

ตารางที่ 40 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานศาลยุติธรรม

ระยะเวลา	จำนวนคดีฟ้องใหม่ (ฟ้องศาลโดยตรง)	จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการ / วิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์		จำนวนการละเมิดคำสั่งของศาลที่กำหนดมาตรการ / วิธีการบรรเทาทุกข์ (มาตรา 10 และมาตรา 11)	จำนวนการยอมความชั้นพิจารณาคดี (มาตรา 12 และ มาตรา 16)
		คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งศาลเห็นชอบ (มาตรา 10 วรรคสอง)	คำสั่งศาล (มาตรา 11)		
ปี 2553	240	3	27	-	11
ปี 2554	61	5	-	-	1
ปี 2555	64	1	-	1	1
ปี 2556	95	15	-	-	15
ปี 2557	53	2	-	-	2
ปี 2558	74	2	-	-	-
ปี 2559	83	-	-	-	-
รวม	670	28	27	1	30

จากตารางที่ 40 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานศาลยุติธรรม เปรียบเทียบในช่วง 7 ปี (ระหว่างเดือน มกราคม 2553 - ธันวาคม 2559) พบว่า คดีฟ้องศาลโดยตรงในปี 2559 มีจำนวน 83 คดี มีจำนวนเพิ่มจากปี 2558 ร้อยละ 10.84

2) ข้อมูลตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

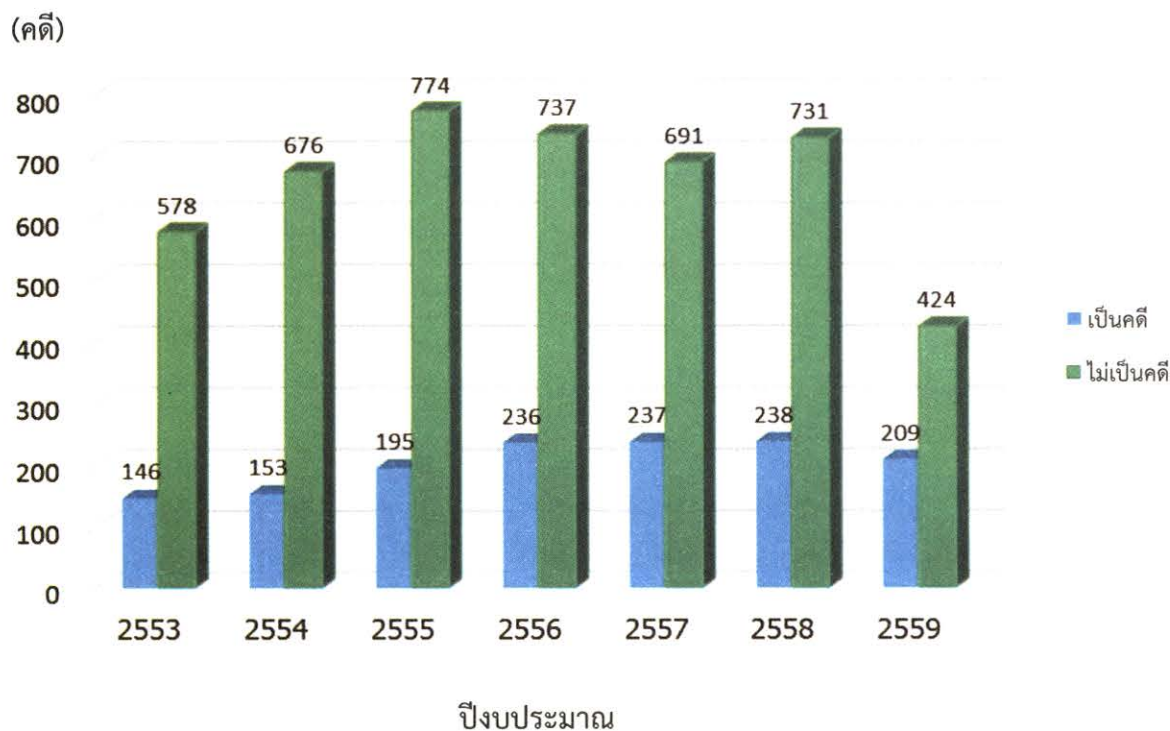
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้รวบรวมข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้ www.violence.in.th ซึ่งได้มีการบันทึกข้อมูลโดยเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดทั่วประเทศ รวมทั้งศูนย์ปฏิบัติการคุ้มครองบุคคลในครอบครัว กรุงเทพมหานครฯ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว โดยระบบฐานข้อมูลดังกล่าวสามารถประมวลผลข้อมูลเชิงสถิติที่แสดงข้อมูลทั้งที่เป็นคดี และที่ไม่เป็นคดี รวมถึงจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัว พ.ศ. 2550 และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 41 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ที่เป็นคดีและไม่เป็นคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ระหว่าง ปี 2553 - 2559 จากระบบฐานข้อมูล ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th (จำนวน : กรณี)

ปีที่เกิดเหตุ	เป็นคดี	ไม่เป็นคดี	รวมเหตุการณ์ทั้งที่เป็นคดีและไม่เป็นคดี
2553	146	578	724
2554	153	676	829
2555	195	774	969
2556	236	737	973
2557	237	691	928
2558	238	731	969
2559	282	561	843
รวม	1,414	4,611	6,025

แผนภูมิที่ 11 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เป็นคดีและไม่เป็นคดี ตามพระราชบัญญัติฯ ระหว่างปี 2553 - 2559 จากระบบฐานข้อมูล ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

จากตารางที่ 41 และแผนภูมิที่ 11 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ทั้งที่เป็นคดีและไม่เป็นคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ในช่วง 6 ปีคือ ระหว่างปี 2553 – 2559 มีจำนวนเหตุการณ์ทั้งสิ้น 6,025 เหตุการณ์ เป็นคดี จำนวน 1,414 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 23.47 ไม่เป็นคดี จำนวน 4,611 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 76.53

ตารางที่ 42 แสดงจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัว ระหว่างปี 2553 -2559 ที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายได้เว็บไซต์ www.violence.in.th

ปี	อยู่ระหว่างไกล่เกลี่ย					อัยการ สั่ง ไม่ฟ้อง	ศาล ลง โทษ	ศาล ยก ฟ้อง	ร้องขอ คุ้มครอง สวัสดิภาพ	อยู่ระหว่างอุทธรณ์		รวม
	พนักงาน เจ้าหน้าที่	ตำรวจ	อัยการ	ศาล	ยอมความ					ผู้ถูก กระทำ	ผู้กระทำ	
2553	-	84	16	13	8	4	12	5	-	-	2	144
2554	-	106	16	16	10	5	10	-	-	3	2	168
2555	-	116	13	17	8	-	18	1	-	2	-	175
2556	-	138	29	19	10	-	31	1	-	-	1	229
2557	-	115	8	15	104	1	34	6	-	-	-	283
2558	-	136	16	24	32	0	28	0	-	0	2	238
2559	54	145	18	26	8	3	28	1	33	2	4	292
รวม												1,529

จากตารางที่ 42 แสดงให้เห็นว่า มีการบันทึกคดีที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 – 2559 จำนวนทั้งสิ้น 1,529 คดี โดยในปี 2559 มี 292 คดี ในจำนวนนี้มีคดีอยู่ในชั้นไกล่เกลี่ยของตำรวจมากที่สุด จำนวน 145 คดี คิดเป็นร้อยละ 49.65 และคดีที่อยู่ระหว่างการไกล่เกลี่ยในชั้นพนักงานเจ้าหน้าที่ 54 คดี คิดเป็นร้อยละ 18.49 ที่อยู่ระหว่างการไกล่เกลี่ย ในชั้นอัยการ จำนวน 18 คดี คิดเป็นร้อยละ 6.16 และที่อยู่ระหว่างการไกล่เกลี่ยในชั้นศาล จำนวน 26 คดี คิดเป็นร้อยละ 8.90

คดีที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 จำนวน 292 คดี มีการยอมความ จำนวน 8 คดี คิดเป็นร้อยละ 2.74 คดีที่มีการร้องคุ้มครองสวัสดิภาพ จำนวน 33 คดี คิดเป็นร้อยละ 11.30 และคดีที่ศาลสั่งลงโทษ จำนวน 28 คดี คิดเป็นร้อยละ 9.59 ของจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติฯ ทั้งหมด

3) บันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (แบบ คร.6)

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้รวบรวมข้อมูลความรุนแรงในครอบครัวตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (แบบ คร.6) ซึ่งบันทึกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด และศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ช่วงเดือน 2559 ซึ่งการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น สรุปข้อมูลจากแบบรายงานการให้ความช่วยเหลือ ดังนี้

ตารางที่ 43 แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2559 จากแบบ คร.6 จำแนกตามประเภทการให้ความช่วยเหลือ

การให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น	จำนวนการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น	ร้อยละ
สอบถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว/ผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว/บุคคลอื่นที่อยู่ในสถานที่ที่เกี่ยวกับการกระทำที่ได้รับแจ้ง	443	22.93
ให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการตรวจรักษาจากแพทย์	315	16.30
ให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับคำปรึกษาจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์	548	28.37
จัดให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ	312	16.15
ความช่วยเหลืออื่น ๆ	314	16.25
รวม	1,932	100.00

หมายเหตุ : แต่ละรายอาจได้รับความช่วยเหลือเบื้องต้นมากกว่า 1 วิธี

จากตารางที่ 43 แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ปี 2559 ทั้งสิ้น 1,932 ความช่วยเหลือ ในจำนวนนี้ จัดให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับคำปรึกษาจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์มากที่สุดคือ จำนวน 548 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.37 รองลงมาคือสอบถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว/ผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว/บุคคลอื่นที่อยู่ในสถานที่ที่เกี่ยวกับการกระทำที่ได้รับแจ้ง จำนวน 443 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.93 และการให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการตรวจรักษาจากแพทย์ จำนวน 315 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.30 และการให้ความช่วยเหลืออื่น ๆ จำนวน 314 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.25 เช่น โกล่เกลี่ยทำบันทึกข้อตกลงระหว่างทั้งสองฝ่าย ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือ/ดำเนินการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ครอบครัว และให้คำแนะนำเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

ตารางที่ 44 แสดงช่วงอายุของผู้ได้รับความช่วยเหลือเบื้องต้นจากความรุนแรงในครอบครัว ปี 2559
ตามแบบ คร.6

ช่วงอายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 18 ปี (เด็ก)	116	16.20
18 – 30 ปี (เยาวชน)	142	19.83
31 – 40 ปี (วัยทำงาน)	168	23.46
41 – 50 ปี (วัยทำงาน)	133	18.58
51 – 60 ปี (วัยทำงาน)	71	9.92
61 ปี ขึ้นไป (ผู้สูงอายุ)	86	12.01
รวม	716	100.00

จากตารางที่ 44 แสดงช่วงอายุผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวได้รับการคุ้มครองช่วยเหลือเบื้องต้นมากที่สุด ได้แก่ ช่วงอายุ 31 – 40 ปี (วัยทำงาน) จำนวน 168 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.46 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 18 – 30 ปี (เยาวชน) จำนวน 142 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.83 และช่วงอายุ 41 – 50 ปี (วัยทำงาน) จำนวน 133 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.58 ตามลำดับ

จังหวัดที่ไม่ได้รายงานแบบ คร. 6 ได้แก่ กระบี่ จันทบุรี สมุทรสาคร ปราชินบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง นครปฐม นนทบุรี โยธธรบุรีรัมย์ และสกลนคร เนื่องจากบางจังหวัดมีกรณีความรุนแรงในครอบครัวเกิดขึ้น และมีการให้ความช่วยเหลืออื่น ๆ นอกเหนือจากการให้ความช่วยเหลือตามแบบ คร.6 เช่น การให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และแจ้งสิทธิ และสวัสดิการที่พึงได้รับจากกรณีความรุนแรงในครอบครัว

ส่วนที่ 3

บทวิเคราะห์สถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว และข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว และแนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัว พ.ศ. 2550

เนื้อหาส่วนที่ 3 ของรายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2559 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลบางประเด็นที่สำคัญจากส่วนที่ 1 และ 2 ของรายงานฉบับนี้ รวมทั้งนำเสนอข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวและแนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ดังนี้

1) บทวิเคราะห์สถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว

ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนเหตุการณ์หรือจำนวนทั้งผู้ถูกกระทำและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวพบว่า มีทั้งหน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูลในภาพรวมของความรุนแรงจากแหล่งข้อมูลในรายงานฉบับนี้ จำนวน 13 แห่ง ยังมีบางหน่วยงานที่ไม่สามารถแยกเฉพาะกรณีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว เช่น ศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

โดยแหล่งข้อมูลเก็บรวบรวมจากทั่วประเทศ ได้แก่ ศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีการให้ความช่วยเหลือเด็กและสตรีที่มาขอรับบริการ พบว่า เมื่อเปรียบเทียบจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในปี 2558 กับ ปี 2559 มีค่าเฉลี่ยการถูกทำร้ายลดลงจาก 66 รายต่อวันเป็น 55 ราย ต่อวัน ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจากระบบฐานข้อมูลภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ที่มีจำนวนลดลงเช่นกัน จาก 969 เหตุการณ์ เป็น 749 เหตุการณ์ อย่างไรก็ตามจำนวน ข้อมูลอาจยังไม่ครอบคลุมเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง เนื่องจากยังไม่ใช้การรายงานจากศูนย์พึ่งได้ที่มิอยู่ในโรงพยาบาลทั่วประเทศ และการกรอกข้อมูลของจังหวัดในเว็บไซต์ยังไม่ครบถ้วน

ด้านช่วงอายุผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวจากข้อมูลศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เด็กอายุ 10 - ไม่เกิน 15 ปี ถูกกระทำความรุนแรงสูงสุดเป็นอันดับหนึ่ง เมื่อ แบ่งช่วงอายุเป็นเด็ก (0-18 ปี) วัยทำงาน (18-60 ปี) และผู้สูงอายุ (60 ปีขึ้นไป) พบว่า วัยเด็ก (ร้อยละ 49.20) และ วัยทำงาน (ร้อยละ 48.28) มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ส่วนผู้สูงอายุมีจำนวนน้อย คิดเป็นร้อยละ 2.52 เท่านั้น

ด้านประเภทของการกระทำความรุนแรง พบว่า แหล่งข้อมูลด้านสาธารณสุข จากศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ความรุนแรงทางกายกับทางเพศมีจำนวนค่อนข้างสูงและมีสัดส่วนใกล้เคียงกันส่วนแหล่งข้อมูลด้านสังคมจากระบบฐานข้อมูลภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th การทำร้ายร่างกายมีจำนวนสูงกว่าทางเพศ สอดคล้องกับข้อมูลจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสำนักงานอัยการทั่วประเทศ เมื่อนำเข้าสู่การกระบวนการยุติธรรม ส่วนใหญ่เป็นคดีจากการกระทำความรุนแรงทางกายมากกว่าทางเพศ แสดงให้เห็นว่า ความรุนแรงในครอบครัวที่เป็นการกระทำความรุนแรงทางเพศจะถูกนำไปสู่คดีและกระบวนการทางสังคมน้อยกว่าความรุนแรงทางกาย ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้ถูกกระทำความรุนแรงทางเพศยังไม่กล้าเปิดเผยมากนัก

จำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงจำแนกตามเพศ พบว่า ทุกแหล่งข้อมูลเพศหญิงเป็นผู้ถูกระทำมากกว่าเพศชาย และจากข้อมูลผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกเพศ ภายใต้อินเทอร์เน็ต www.violence.in.th พบว่า ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (ปี 2554 – 2559) ผู้หญิงถูกระทำมากกว่าผู้ชายเฉลี่ยร้อยละ 89.44 แสดงให้เห็นว่า สตรีถูกระทำความรุนแรงมากกว่าผู้ชายมาโดยตลอด

ด้านความสัมพันธ์ของผู้กระทำกับผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว พบว่า ทุกแหล่งข้อมูลสามี/ภรรยา/คู่สมรส/แฟน มีการกระทำความรุนแรงกันมากที่สุด อาทิ ข้อมูลจากศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พบว่า ผู้กระทำความรุนแรงส่วนใหญ่เป็นคู่สมรส (5,849 คน) และแฟน (5,887 คน) รวมคิดเป็นร้อยละ 58.49 หรือกว่าครึ่งของประเภทผู้กระทำทั้งหมดซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจาก www.violence.in.th ที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกระทำ พบว่า ความรุนแรงระหว่างสามีภรรยามีมากที่สุด คือร้อยละ 68.08 ดังนั้น ผู้กระทำที่เป็นคู่สมรสและแฟนเป็นสัดส่วนที่แตกต่างจากผู้กระทำประเภทอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญ เป็นที่น่าสังเกตว่า ทั้งเด็กและสตรีถูกระทำความรุนแรงโดยคนแปลกหน้าเพียงร้อยละ 7.70 ซึ่งน้อยมากเมื่อเทียบกับการถูกระทำโดยบุคคลที่รู้จักใกล้ชิด หรือบุคคลในครอบครัว และข้อมูลจากศูนย์พิทักษ์เด็กและสตรีของโรงพยาบาลในสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งพบว่าสตรีทั้งไทยและต่างชาติถูกคู่สมรส ทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 46.76 ของจำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว

ด้านสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง อันดับหนึ่ง เป็นเรื่องของสัมพันธภาพ หึงหวง/นอกใจ ข้อมูลตรงกันทั้งจากแหล่งข้อมูลศูนย์พึ่งได้ และสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ ส่วนสาเหตุปัจจัยกระตุ้นก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัวส่วนใหญ่ คือสุราและยาเสพติด สอดคล้องกันทั้งข้อมูลจากมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล และระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อินเทอร์เน็ต www.violence.in.th แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมหลักของผู้กระทำความรุนแรงยังคงเป็นทั้งเรื่อง หึงหวง/นอกใจ การเมาสุรา และการเสพสารเสพติด และที่น่าสนใจคือ ข้อมูลจากโรงพยาบาลในสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า สาเหตุของการถูกระทำความรุนแรง อันดับหนึ่งคือ ปัญหาอารมณ์-จิตใจ แสดงให้เห็นว่าในเขตกรุงเทพมหานครมีแนวโน้มของปัญหาด้านอารมณ์และจิตใจสูงมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามปัญหาด้านอื่น ๆ อาทิ ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาสุขภาพกาย/จิต สัมพันธภาพ สภาพแวดล้อม ยังเป็นปัญหาที่ต้องได้รับความสนใจดูแลแก้ไขควบคู่ไปด้วย เนื่องจากปัญหาที่เข้ามากระทบครอบครัวมีความเป็นพลวัตและเป็นปัจจัยเสริมให้เกิดความรุนแรงในครอบครัวได้ตลอดเวลา

ด้านสถานที่เกิดเหตุความรุนแรงในครอบครัว พบว่า บ้านตนเองเป็นสถานที่ที่ประสบเหตุการณ์กระทำความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด เกือบร้อยละ 69 ทั้งจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อินเทอร์เน็ต www.violence.in.th (ร้อยละ 68.78) และโรงพยาบาลตำรวจ (ร้อยละ 68.97) จึงเป็นที่น่าสนใจถึงการเฝ้าระวังปัญหาความรุนแรงในครอบครัวเพราะมักเกิดเหตุในเคสสถานที่บุคคลภายนอกไม่สามารถเข้าถึงได้ อย่างไรก็ตาม ในส่วนสถานที่เกิดเหตุความรุนแรงนอกบ้าน ยังเป็นจุดที่ควรให้ความสำคัญในการเฝ้าระวัง และระงับเหตุ

ข้อมูลการให้ความช่วยเหลือกรณีปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวของสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายฯ พบว่า ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวประเภทการถูกทอดทิ้ง ไม่อุปการะเลี้ยงดู จำนวนมากกว่าถูกสามีทุบตีทำร้าย มากกว่า 2.31 เท่า สะท้อนให้เห็นว่า ควรให้ความสำคัญกับปัญหาความรุนแรงในครอบครัวและการให้ความช่วยเหลือผ่านช่องทางต่าง ๆ เป็นทางออกของปัญหาตรงตามความต้องการของผู้ขอรับความช่วยเหลือ

ในการคุ้มครองช่วยเหลือผู้ถูกรังแกด้วยความรุนแรงในครอบครัว เมื่อพบเห็นกรณีความรุนแรงในครอบครัว จากข้อมูล แบบ คร.6 รายงานกรณีความรุนแรงในครอบครัว แสดงให้เห็นว่า การให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น จัดให้ผู้ถูกรังแกด้วยความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับคำปรึกษาจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ที่มีความสำคัญระดับต้นในการเข้าไปช่วยเหลือผู้ถูกรังแก

ข้อสังเกตการที่ข้อมูลจากทั้งกระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีการระบุจำนวนความรุนแรงที่แตกต่างกันมาก เนื่องจาก

๑) กระบวนการความร่วมมือจากสภานิติบัญญัติ ซึ่งเมื่อผู้ถูกรังแกด้วยความรุนแรงจำนวนมากที่ได้รับบาดเจ็บจากการกระทำความรุนแรง จึงเข้าสู่กระบวนการดูแลเบื้องต้นของศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข โดยมีบางกรณีที่ไม่ได้เข้าสู่กระบวนการคุ้มครองช่วยเหลือตามกฎหมายของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติฯ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

๒) ข้อมูลของศูนย์พึ่งได้จะรวบรวมทั้งข้อมูลกรณีผู้ถูกรังแกด้วยความรุนแรงทั้งจากบุคคลในครอบครัวและบุคคลนอกครอบครัวด้วยกัน ทำให้จำนวนตัวเลขในข้อมูลในระบบฐานข้อมูลของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข มีจำนวนมากกว่าระบบฐานข้อมูลภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th และระบบการรายงานข้อมูลแบบ คร.6

นอกจากนี้ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวมีการจัดเก็บข้อมูลภาพรวมในระดับจังหวัด แต่ยังเป็นลักษณะข้อมูลของการตั้งรับผู้ถูกรังแกที่มาขอรับบริการ ทั้งนี้ เมื่อมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบถึงช่องทางแจ้งเหตุได้หลากหลายขึ้น ทั้งผ่านผู้นำชุมชน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนที่อยู่ระหว่างการเสริมสร้างศักยภาพให้เป็นศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวระดับตำบลต่อไป

2) ข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

จากสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวดังกล่าวข้างต้น กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวจึงขอเสนอข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาซึ่งจะนำไปสู่แผนปฏิบัติการทั้งระยะสั้นและระยะยาว ได้แก่

2.1) การสร้างความตระหนักให้สังคมในเรื่องความรุนแรงในครอบครัว

ควรส่งเสริมการรณรงค์ให้ทุกภาคส่วน โดยเฉพาะครอบครัว เห็นถึงความสำคัญของปัญหาความรุนแรงในครอบครัวอย่างต่อเนื่อง ตระหนักว่าเป็นเรื่องที่สำคัญจำเป็นต่อสังคมในปัจจุบัน เพื่อปรับทัศนคติและสร้างความตระหนักให้กับประชาชน ว่าเรื่องความรุนแรงในครอบครัวไม่ใช่เรื่องส่วนตัว แต่เป็นเรื่องของทุกคนในสังคม เรื่องความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ยังเชื่อถือว่า ชายเป็นใหญ่ ภรรยาและลูกเป็นสมบัติของตนเอง เรื่องผิวเมียดกั้นเป็นเรื่องปกติ มองถึงสิทธิ ความเท่าเทียมทางเพศ การเคารพให้เกียรติกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว ความขัดแย้งเกิดขึ้นได้ แต่การแก้ปัญหาความขัดแย้งด้วยความรุนแรงยอมรับไม่ได้ ทั้งนี้ ควรระดมความร่วมมือกับทุกภาคส่วน สร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ตลอดจนการใช้ช่องทางสื่อในรูปแบบต่าง ๆ ที่ เข้าถึงทุกกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้เกิดกระแสสังคมและเป็นวัฒนธรรมครอบครัวใหม่ในยุคไทยแลนด์ 4.0

2.2) การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพครอบครัวตามนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันครอบครัว พ.ศ. 2560-2564 ให้มีความสำคัญกำหนดการพัฒนาศักยภาพครอบครัวเป็นยุทธศาสตร์ 1 ใน 5 ยุทธศาสตร์หลัก มีเป้าหมายให้ครอบครัวมีสัมพันธภาพที่ดี สามารถทำบทบาทหน้าที่

ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะเป็นฐานของการแก้ไขปัญหาความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวไม่ให้ออกมาในรูป ความรุนแรง โดยส่งเสริม ให้ครอบครัวมีความรู้และทักษะในการดำเนินชีวิตครอบครัว การสื่อสาร การป้องกัน และแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในครอบครัว โดยไม่ใช้ความรุนแรง ผ่านกระบวนการเรียนรู้และกิจกรรมต่าง ๆ

2.3) การพัฒนากลไก มาตรการ กฎหมาย

2.3.1) ปรับปรุงพัฒนากฎหมายให้สามารถรองรับการปฏิบัติงานของกลไกในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ทั้งนี้ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้เสนอปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัว โดยยกย่องพระราชบัญญัติคุ้มครองสวัสดิภาพบุคคลในครอบครัว พ.ศ. ... ซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณา ของสำนักงานกฤษฎีกา พระราชบัญญัติที่เสนอจะครอบคลุมทั้งการส่งเสริมและพัฒนาครอบครัว การคุ้มครอง ป้องกัน การเยียวยา บำบัดฟื้นฟู และแยกจากการใช้มาตรการทางอาญา

2.3.2) กำหนดมาตรการและกระบวนการในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมควบคู่ไปกับการปรับ ทัศนคติ โดยคำนึงถึงปัจจัยกระตุ้นต่าง ๆ เช่น ความเครียด ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีประเด็นเรื่องภาวะ หนี้สิน ในครัวเรือน สุรา ยาเสพติด เป็นต้น

2.3.3) พัฒนาระบบงานให้รองรับการปฏิบัติงานของบุคลากรที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.4) การส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายการทำงาน

ควรเสริมสร้างร่วมมือกับเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งเสริมสร้างเครือข่ายใหม่ ๆ ในระดับ พื้นที่ เช่น สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และศูนย์พัฒนา ครอบครัวในชุมชน รวมถึงองค์กรพัฒนาเอกชน เพื่อเสริมสร้างช่องทางการป้องกัน เฝ้าระวัง คุ้มครองช่วยเหลือ เยียวยา และการเสริมพลังให้เหมาะสม เก็บข้อมูลกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ซึ่งได้แก่ ครอบครัวปกติ ครอบครัว กลุ่มเสี่ยง และครอบครัวที่ประสบปัญหา รวมถึงกลุ่มเป้าหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น เด็ก เป็นต้น

2.5) การพัฒนากระบวนการสื่อสารสังคมเพื่อลดความรุนแรง

ควรให้ความสำคัญกับกระบวนการสื่อสารในทุกระดับ ทุกช่องทาง ในเรื่องเชิงบวก เนื่องด้วย สื่อปัจจุบันสามารถส่งข่าวสารข้อมูลอย่างรวดเร็วและขาดการกั้นกรอง และส่งผลต่อพฤติกรรมลอกเลียนแบบ ตอกย้ำการกระทำรุนแรงให้เป็นเรื่องปกติในสังคม

จากข้อเสนอเชิงมาตรการดังกล่าวข้างต้น กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวพิจารณาเห็นว่า สามารถนำไปเป็นแนวทางในการดำเนินการในปีต่อ ๆ ไป

3. แนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ตามข้อเสนอแนะเชิงมาตรการข้างต้น ดังนี้

3.1) พัฒนาระบบงานต้นแบบในพื้นที่ ดำเนินการเกี่ยวกับหน่วยงานส่วนภูมิภาคและเครือข่ายชุมชน ในการสร้างต้นแบบระบบงานป้องกัน เฝ้าระวังไม่ให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว รวมทั้งกลุ่มเป้าหมายพิเศษ อื่นๆ เช่น การช่วยเหลือคุ้มครองเด็กเล็ก (อายุ 0 - 5 ปี) จากความรุนแรง เพื่อสร้างระบบเฝ้าระวัง คุ้มครองช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวรวมทั้งเด็กเล็กให้แก่ชุมชน รวมถึงมีการดำเนินการ ศึกษาการปรับเปลี่ยน พฤติกรรมผู้กระทำความรุนแรงในระดับพื้นที่นำร่อง

3.2) **บูรณาการทำงานร่วมกับหน่วยงานเครือข่าย** เป็นการเสริมสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานเครือข่ายในกระบวนการช่วยเหลือคุ้มครองผู้ถูกรกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวอย่างต่อเนื่อง เช่น การดำเนินงานขับเคลื่อนการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฯ ให้แก่ องค์กรภาครัฐและภาคเอกชน เครือข่ายด้านกฎหมาย และเครือข่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นกลไกในการดำเนินงาน

3.3) **พัฒนาระบบงานในการคุ้มครองช่วยเหลือ** เป็นการปรับปรุงการดำเนินงานของศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว รวมทั้งพัฒนาและเสริมสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับระบบการคุ้มครองสวัสดิภาพบุคคลในครอบครัวให้แก่ทีมสหวิชาชีพ ทั้งในกรุงเทพมหานคร และระดับจังหวัด เพื่อให้สหวิชาชีพจากหน่วยงานต่าง ๆ มีความรู้ความเข้าใจด้านกฎหมาย และกลไกการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกรณีความรุนแรงต่อเด็กและสตรี พร้อมทั้งเสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายสหวิชาชีพ ให้สามารถส่งต่อการปฏิบัติหน้าที่ในการคุ้มครอง กรณีความรุนแรงในครอบครัวได้อย่างเป็นระบบ

นอกจากนี้ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ดำเนินการเสริมสร้างความร่วมมือกับองค์กรเครือข่ายทั้งภาคองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรภาคประชาชนในพื้นที่ ได้แก่ ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนให้มีบทบาทในการสร้างระบบการป้องกันและเฝ้าระวังครอบครัวในพื้นที่จากปัญหาความรุนแรง ซึ่งรวมถึงการดูแลครอบครัวของประชาชน และให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการข้อมูลในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่ด้วย เพื่อให้ครอบคลุมทั้งครอบครัวทั่วไป ครอบครัวเสี่ยง และครอบครัวที่มีปัญหา รวมทั้งครอบครัวกลุ่มชายขอบ เช่น กลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ในพื้นที่ กลุ่มครอบครัว และสตรีในพื้นที่จังหวัดชายแดน เป็นต้น

โดยระบบศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จึงกำลังดำเนินการวางระบบองค์กรช่วยเหลือที่ครอบครัวกลุ่มต่าง ๆ ในพื้นที่ จะสามารถเข้าถึงกระบวนการช่วยเหลือได้ง่ายขึ้น รวมทั้งกำลังพัฒนาระบบความช่วยเหลือให้ครอบคลุมองค์กรและกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่มในพื้นที่ ซึ่งสามารถเชื่อมโยงกับองค์กรสหวิชาชีพอื่น ๆ แต่ละหน่วยที่เกี่ยวข้องได้

3.4) **ดำเนินการเสริมสร้างความตระหนักในปัญหาความรุนแรง** เป็นการขับเคลื่อนกระบวนการรณรงค์ลดความรุนแรงในครอบครัว โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวลงพื้นที่จัดกิจกรรมรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวในพื้นที่นำร่อง โดยบูรณาการร่วมกับจังหวัดที่เข้าร่วมโครงการดังกล่าว และให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมรณรงค์ฯ ให้กับ 76 จังหวัด รวมทั้งร่วมกับองค์กรเครือข่ายในการจัดกิจกรรมรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวตามวาระที่เหมาะสม และกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้ผลิตสื่อและเอกสารวิชาการ ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการป้องกันแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวแก่เจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติงาน และประชาชนทั่วไป

เอกสารอ้างอิง

กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2560) ข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็ก สตรี ที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว ที่เข้ารับบริการในบ้านพักเด็กและครอบครัว ในปี 2559 (มกราคม - ธันวาคม 2559).

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2560) บันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำความรุนแรงครอบครัว หรือแบบ คร.6 ประจำปี 2559.

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2559) รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรีและความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2558.

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2560) รายงานการสำรวจสถานการณ์ความเข้มแข็งของครอบครัว ประจำปี 2559.

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2560) ข้อมูลตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้อาдрес <http://www.violence.in.th>.

มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล, (2560) ข้อมูลผู้ขอรับคำปรึกษาในปี 2559.

มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี, (2560) ข้อมูลผู้ขอรับคำปรึกษาในปี 2559 (ตุลาคม 2558 – กันยายน 2559).
โรงพยาบาลตำรวจ, (2560) ข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ปี 2559.
ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2560) ข้อมูลผู้ขอรับบริการด้านความรุนแรงในปี 2559.

สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, (2560) ข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ปี 2559.

สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, (2560) ข้อมูลการให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำความรุนแรงต่อ เด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ปี 2559.

สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ, (2560) ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ปี 2559.

สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร, (2560) รายงานข้อมูลสถิติเกี่ยวกับผู้เข้ารับบริการศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีตามโรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร ประจำปีงบประมาณ 2559.

สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร, (2560) รายงานข้อมูลการให้บริการช่วยเหลือผู้ที่ถูกกระทำ ความรุนแรง ของศูนย์บริการสาธารณสุข สำนักอนามัย ประจำปีงบประมาณ 2559.

สำนักบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, (2559) ข้อมูลการให้บริการช่วยเหลือเด็ก และสตรีที่ถูกกระทำ ความรุนแรงของศูนย์พิงได้ ปี 2559.

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, (2560) แบบรายงานคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2559.

สำนักงานศาลยุติธรรม, (2559) ข้อมูลคดีความรุนแรงตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2559.

สำนักงานอัยการสูงสุด, (2559) ข้อมูลคดีความรุนแรงตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2559.

คณะผู้จัดทำ

คณะที่ปรึกษา

1. นายเลิศปัญญา	บุรณบัณฑิต	อธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
2. นายวิศิษฐ์	เดชเสน	รองอธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
3. นางอัจฉรา	พุ่มฉวีกร	ผู้อำนวยการกองส่งเสริมสถาบันครอบครัว
4. นางสาวราภรณ์	พงศ์พนิตานนท์	ผู้อำนวยการกลุ่มคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิ กองส่งเสริมสถาบันครอบครัว

คณะผู้จัดทำ

1. นางสาวอัจฉพรรณ	ทับทิมทอง	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
2. นายกรณรงค์	เหรียญระวี	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
3. นายกนกชัย	มีสกุล	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
4. นางสาวปวีณา	อยู่ปฐม	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ไม่ยอมรับไม่หึงแค้น...
STOP Violence

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
255 ถนนราชวิถี แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400

โทร/โทรสาร 0 2642 7750
www.dwf.go.th www.violence.in.th

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
 ปฏิบัติหน้าที่
 สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 เลขรับ 11360
 วันที่ 14 พ.ย. 2560
 เวลา 15:18 น.

ที่ นร ๐๕๐๓/๗๗๐๑๖

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
 ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง รายงานตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ประจำปี ๒๕๕๙

เรียน เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ที่ พม ๐๕๐๕/๑๓๑๓๗ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๐ และรายงานในเรื่องนี้

ด้วยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้เสนอรายงานตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ประจำปี ๒๕๕๙ มาเพื่อดำเนินการ ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ รับทราบรายงานตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ประจำปี ๒๕๕๙ ตามที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เสนอ และให้เสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอได้โปรดนำรายงานในเรื่องนี้เสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติทราบต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ส่งรายงานในเรื่องนี้ จำนวน ๗๕๐ ชุด ให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติโดยตรงต่อไปแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีระพงษ์ วงศ์ศิระวิลาส)
 เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
 วันที่ ๑๔/๑๑/๖๐ วันที่ ๑๔/พ.ย. ๖๐
 เวลา ๑๖.๒๒ น. ๑๖/๑๑/๖๐
 ๖๖๖๖ สำนักเลขาธิการประชุม

กองนิติธรรม

โทร. ๐๒ ๒๕๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๓๔๒ (หจธ)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

(0.2734/0/๓)

กลุ่มงานนิติ
 วันที่ ๑๖/๑๑/๖๐
 วันที่ ๑๔/พ.ย. ๖๐
 ๖๖๖๖

ที่ พม ๐๕๐๕/๑๓๑๓๓)

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
เลขที่ ๑๐๓๔ ถนนกรุงเกษม แขวงมหานาค
เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง รายงานตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
พ.ศ. ๒๕๕๐ ประจำปี ๒๕๕๙

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. หนังสือรองนายกรัฐมนตรีเห็นชอบให้เสนอคณะรัฐมนตรี จำนวน ๑ ฉบับ
 ๒. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ จำนวน ๑ ฉบับ
 ๓. รายงานตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง
ในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ประจำปี ๒๕๕๙

ด้วยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ขอเสนอเรื่อง รายงาน
ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ประจำปี ๒๕๕๙
มาเพื่อคณะรัฐมนตรีทราบ โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการ
เสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑) รวมทั้ง เป็นไปตามมาตรา ๑๗ แห่ง
พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่กำหนดให้ต้องเสนอเรื่องนี้
รายงานต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบปีละครั้ง ทั้งนี้ รองนายกรัฐมนตรี (พลเรือเอก ณรงค์ พิพัฒนาศัย) กำกับการ
บริหารราชการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอ
คณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เรื่องเดิม

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐
ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ และมาตรา ๑๗
แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้กระทรวง
การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานประจำปีแสดงจำนวนคดีการกระทำ
ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ และจำนวนการ
ละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการ
ยอมความ และรายงานต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อทราบปีละครั้ง

/๒. เหตุผล ...

๒. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

เนื่องจากตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานประจำปี แสดงจำนวนคดีการกระทำรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ และจำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ และรายงานต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อทราบปีละครั้ง

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

กำหนดเวลาที่ต้องนำเสนอ “รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ประจำปี ๒๕๕๙” ต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา ภายในเดือนธันวาคม ๒๕๖๐

๔. สำระสำคัญ ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

๔.๑ รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ประจำปี ๒๕๕๙ มีเนื้อหาประกอบด้วย

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ในปี ๒๕๕๙ ที่รวบรวมจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ (๑) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (๒) สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร (๓) สำนักงานอัยย กรุงเทพมหานคร (๔) โรงพยาบาลตำรวจ (๕) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (๖) บ้านพักเด็ก และครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน (๗) สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (๘) มูลนิธิวิद्याทางสกุลเพื่อเด็กและสตรี (๖) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (๗) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์พระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ (๘) มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล และ (๙) ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และจากข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุข มีผู้เข้ารับบริการที่ศูนย์พึ่งได้ในโรงพยาบาล จำนวน ๕๕๘ แห่ง จำนวนทั้งสิ้น ๒๐,๐๑๘ ราย ในจำนวนผู้เข้ารับบริการทั้งหมด มีผู้ที่ถูกกระทำรุนแรงมากที่สุดเป็นเพศหญิงจำนวน ๑๘,๙๑๙ ราย (ร้อยละ ๙๔.๕๐) รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน ๑,๐๙๙ ราย (ร้อยละ ๕.๕๐) และมีเพศทางเลือกถูกกระทำรุนแรง จำนวน ๒๐ ราย (ร้อยละ ๐.๑๐) เฉลี่ยผู้ถูกกระทำรุนแรง ๕๕ ราย/วัน ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงจากหน่วยงานอื่น ๆ เช่น ข้อมูลจากสำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร ตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัด ๘ แห่ง มีผู้เข้ารับบริการศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีจำนวนทั้งสิ้น ๑,๑๕๗ ราย ในจำนวนนี้เป็นชาวไทย จำนวน ๑,๐๘๔ ราย โดยเป็นเด็กไทยอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี จำนวน ๑๓๑ ราย อายุระหว่าง ๑๕ - ๑๘ ปี จำนวน ๙๕ ราย และเป็นสตรีไทยอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป จำนวน ๘๕๘ ราย และในจำนวนผู้ถูกกระทำทั้งหมดมีชาวต่างชาติ จำนวน ๗๓ ราย

/และข้อมูล ...

และข้อมูลของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติฯ โดยจำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ช่วงอายุ ประเภท สาเหตุ และสถานที่เกิดเหตุการณ์ เหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่บันทึกในปี ๒๕๕๙ มีจำนวนทั้งสิ้น ๗๔๙ ราย ซึ่งจังหวัดที่มีการบันทึกในระบอบมากที่สุด ๕ จังหวัดแรก ได้แก่ ชุมพร แพร่ สุราษฎร์ธานี น่าน และพัทลุง ทั้งนี้ จังหวัดที่มีการรายงานจำนวนรายกรณีเข้ามามาก เนื่องจากในจังหวัดมีทีมสหวิชาชีพที่เข้มแข็ง หรือมีเครือข่ายที่ร่วมให้การช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง บางจังหวัดมีการรายงานข้อมูลน้อย เนื่องจากมีเหตุการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นเป็นจำนวนน้อยจริง หรือมีเหตุการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก แต่ไม่มีการรายงานเข้าสู่ระบบ

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลความรุนแรงในครอบครัวตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้แก่ จำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ โดยเป็นข้อมูลที่รวบรวมจากหน่วยงานและแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

๒.๑ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง ๓ หน่วยงาน ได้แก่ (๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่มีจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัวในปี ๒๕๕๙ ทั้งสิ้น ๑๑๐ คดี จำนวนร้องทุกข์ ๑๐๘ คดี ไม่ร้องทุกข์ ๒ คดี มีการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวน ๑๖ คำสั่ง การละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการ/วิธีการบรรเทาทุกข์ จำนวน ๑ คำสั่ง และการยอมความชั้นสอบสวน จำนวน ๘ คำสั่ง (๒) สำนักงานอัยการสูงสุดมีคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำนวน ๑๖๕ เรื่อง เป็นคดีที่อัยการสั่งฟ้องต่อศาลจำนวน ๑๕๔ คดี สั่งไม่ฟ้อง ๔ คดี ส่วนคดีที่อัยการสั่งยุติคดีหรือยอมความ จำนวน ๗ เรื่อง และคดีที่เข้าสู่ชั้นศาล ๒๔ เรื่อง ใช้มาตรการตามมาตรา ๑๐ จำนวน ๒๐ เรื่อง และยอมความ จำนวน ๔ เรื่อง และ (๓) สำนักงานศาลยุติธรรมมีข้อมูลคดีฟ้องต่อศาลโดยตรง จำนวน ๘๓ คดี

๒.๒ ข้อมูลคดีตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th บันทึกในปี ๒๕๕๙ ที่แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ทั้งที่เป็นคดีและที่ไม่เป็นคดี รวมถึงจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติฯ โดยจำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ช่วงอายุ ประเภท สาเหตุ และสถานที่เกิดเหตุการณ์ เหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว มีจำนวนเหตุการณ์ทั้งสิ้น ๘๔๓ เหตุการณ์ เป็นคดี จำนวน ๒๘๒ เหตุการณ์ และไม่เป็นคดี จำนวน ๕๖๑ เหตุการณ์

๒.๓ ข้อมูลตามบันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือแบบ คร.๖ ซึ่งบันทึกช่วงเดือนมกราคม - ธันวาคม ๒๕๕๙ มีการให้ความช่วยเหลือจำนวนทั้งสิ้น ๑,๙๓๒ ครั้ง ใน ๑ รายกรณี อาจได้รับความช่วยเหลือมากกว่า ๑ ครั้ง/ประเภท โดยจัดให้ผู้ถูกกระทำได้รับคำปรึกษาแนะนำจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์มากที่สุด คือ

/จำนวน ...

จำนวน ๕๔๘ ราย รองลงมาคือ การเข้ารับเหตุและสอบถามผู้กระทำ/ผู้ถูกกระทำ จำนวน ๔๔๓ ราย จัดให้ ผู้ถูกกระทำ เข้ารับการตรวจรักษาจากแพทย์ จำนวน ๓๑๕ ราย ความช่วยเหลืออื่น ๆ จำนวน ๓๑๔ ราย และการจัดให้ผู้ถูกกระทำร้องทุกข์ หากผู้ถูกกระทำประสงค์จะดำเนินคดีตามกฎหมาย จำนวน ๓๑๒ ราย

ส่วนที่ ๓ บทวิเคราะห์สถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรง ในครอบครัว และข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงในครอบครัว และต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ในปี ๒๕๖๐ สำหรับข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงในครอบครัว ได้แก่ การสร้างความตระหนักให้สังคมในเรื่องความรุนแรงในครอบครัว การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพครอบครัว การพัฒนากลไก มาตรการ กฎหมาย การส่งเสริมและพัฒนาเครือข่าย และการพัฒนากระบวนการสื่อสารสังคม เพื่อลดความรุนแรง โดยข้อเสนอจากมาตรการดังกล่าวข้างต้น กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้กำหนดแนวทางดำเนินงานในเรื่องการพัฒนาระบบ ต้นแบบในพื้นที่ การบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานเครือข่าย การพัฒนาระบบการคุ้มครองช่วยเหลือ และการเสริมสร้างความตระหนักในปัญหาคความรุนแรง

๔.๒ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖๓ วรรค ๑ กำหนดว่า “ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ยังคงทำหน้าที่รัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาต่อไป”

๕. ข้อเสนอของส่วนราชการ

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์พิจารณาแล้ว จึงเห็นสมควร นำเสนอรายงานตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ประจำปี ๒๕๕๙ ต่อคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ภายหลังคณะรัฐมนตรีได้รับทราบรายงานแล้วขอได้โปรดเสนอรายงาน ดังกล่าวต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

พลตำรวจเอก

(อดุลย์ แสงสิงแก้ว)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

โทร./โทรสาร ๐ ๒๖๔๒ ๗๗๕๐

สำเนาถูกต้อง

๗๕

(นางพัชณี สิทธิสุข)